

KRSZTSANSZKE

MRTVEGSNE
PESZMI.

„Známo, kâ, csi sze zemelszke hižo nase sztânek razmecse, mámo cimper od Bôga, — hižo brezi rôk naprâvleno i vekivecsno, vu nebészaj.« (2 Kor. 5, 1.)

Drúgo vödánye.

Drukane v-Murszkôj Szoboti
v-PREKMURSKOJ TISKARNI, 1929.

~~47687~~
49560

Vödá
Prêkmurszka Evang. A. V.
Sinyoríja.

---

maj 29.
D. i.

IN=030002908

PREDGOVOR.

Za csloveka, obcsütêne mrtelnoszt, takáj i nemrtelnoszt vu prszaj noszé-
csega, i plemenitoszt szvojo szkrbno
varvati ino k-velikomi cíli vüpanya za-
gvüsno príditi setüvajôcsega, nega niti
meszta, ni prílike, gde bi sze on na
právo 'zítka môdroszt szrdcsnê i hasz-
novité zbüdjavati mogao, kak vu zna-
menitom hípi onom, gda ednoga ali
toga drúgoga vandrara, be'záj potü-
vanya szvojega szkoncsati i po groba
temnoj sztezi na veliko racsúndánye
prêkidti, z-boleznosztjov preszámnnati
more. Pri szmrtnom pripetjê, — naime
pri nedovêdnom, neszrecsnom i cslo-
veka nablüzi doszégajôcsem, vszáka
vrêdna i z-dühom ino môcsjov vöpo-
vêdana rêcs vu gotovo zemlo szpád-
noti i jezero lêpoga száda na zrêloszt

prineszti more v-szrdci onom, stero je v-blati zla nê celô zadrevenelo ino sze ze-vszege plemenitoga obcsütênya vö-nêzleklo. Eti naime je na szvojem meszti — trôst za plakajôcse, oszter návuk pokôre za hüdobnyáke, vísisi glász vüpanya za vsze Bôgi ino jákoszti podáne, i poprêk velika isztina vere ino 'zítka za pôtnike isztino poszlühnoti i naszledüvati gotove. Ka za dragsi kincs bi tak mogao jasz szrdcam po-bo'znim lüblénoga národa mojega ponüditi, kak isztino 'zítka, vu eti naszledüvajôcsi peszmaj mrtvecsní naprêdáno? Ár sto nezna, kak veliko zmenkanye je domovina nasa do eti mao vu znamenitom dugoványi etom viditi mogla?! —

Nücaj 'ze, krsztsanszki brat moj, z-bo'zov pomôcsjov i blagoszlovom, peszmi ete pred tébe polo'zene i vu dühi právoga csisztoga krsztsanszta szprávlene; med steri szpêvanyem na eta kebzüvati más: *peszmi obcsinszke*

(od 1. — do 21. kakti i 44. peszem) sze pri hí'zi, nad vszákim, velkim, málím mrtvecom, brezi vszega rázlocska; — peszmi rázlocsne pa (od 22. — do 43) pred hí'zov, ali v-cérkvi, gde sze szlobôd, ali predga dela; — naszlêdnye peszmi zmêszne (od 45. — do 52.) stere ednoga, ali toga drügoga mrtveca pohránenye za cíl májo, pôleg napiszka szvojega, sztála na pôti, sztála na brütivi — szpêvati morejo. Pod *nádavkom* sztojécsa *szlobôd* sze pred hí'zov ali szpêvati, ali csteti má, — gda sze niti nepredga, ni dugsa szlobôd nejemlé.

Na Hodosi Szüsca 15. 1845.

KARDOS JÁNOS

ev. dühovnik.

Predgovor

k-drügomi vödányi.

Ár szo 'ze dávno szfalile mrtvecsne peszmene knige, záto je Prêkmurszka

sinyoríja pred nisternimi létmi dokoncsala, naj sze znôvics vödájó.

Do etigamao szmo meli dvôje mrtvecsne peszmi. Vu nisterni nasi gmânaj szo nücali po Szijártó Stevani vküpposztávlene mrtvecsne peszmi, steri poêzia je pa zadoszta szlaba i melodía vnôgi pêszem szploh nepoznána. Vu nisterni gmânaj szo pa nücali po Kardos Jánosi szprávlene peszmi, steri poêzia je pravdobra i zvôn dvê peszmi szo nôte vszê ovi poznane.

Záto je dokoncsano, ka sze po Kardos Jánosi szprávlene mrtvecsne peszmi dájo znôvics vödrukati. Itak je pa prêkvzéti — liki sztarína — z-Szijártovi kníg 10 mrtvecsni pêszem. Nadale nikelko prípravni i jáko lübleni pêszem je cójvzéti z Kardosovi „Cerkevni peszmeni kníg“. Nisterne novêse peszmi szo tüdi notrivzéte, stere szo Fliszár János vpok. kántorvucsitel poszlovencsili.

Tak z-vecsimi peszmami i z-pre-

menyávanyem sze dá zdâ obdrŭgim
na szvetloszt eta kniga. 00

Vsze ete peszmi naj nazvescsá-
vajo razdreszéljenim szrdcom trôst
evangelioma!

Naso knigo z-verebratinszkov lŭ-
béznosztjov porácsam vu pazko nasim
dŭhovnim pasztérom, kántorvucsitelom
i evangelicsanszkim gmânam.

Puconci, 1929. februára 24.

LUTHÁR ÁDÁM

ev. dŭhovnik.

I. Mrtvecsne Obesinszke Peszmi.

1. Mrtelnoszt i szmrt.

Nôta: *Oh 'zitka ino szmrti goszpôd!*

(Ën Istenem, én bűnös ember).

1. Bívosztí moje tál krhkôcsi, Têlo!
boj gotovo mrêti: Ár te szmrti
szláp vdérjajôcsi Z-szílov má vu práh
podrêti; I sto z'á, csi tí, csrvôv rob,
Nedovêdno neszpádnes v-grob?

2. Vszêm, vszêm nam vdári szkrád-
nya vóra, Tô nam je zagvüsno znáno;
Ali kak dúga de nam mera, Tô znati
nam je nê dáno: Te eden nasz zcsa-
szom vêhne, Te drúgi pa náglo lêhne.

3. Ni tô nam je nê dáno znati, Na
steroga má réd prídti. Koga szmrt
gda vöscsé pozvati, Té i nerad more
idti. Ona nasz vöneprebéra: — Vsze
ednáko tápobéra.

4. Mérajo deca i mladénci, Kak
mô'zje i sztarci szêri; Ár szo vszi
mrtelni tühínci: Vszêm sze v-grobi

sztális mêri. Gda stímajo, kâ sztojíjo,
Teda sze vöozvonijo.

5. Nementüje toga zmo'znoga Pôti
ete nyegva zmo'znoszt; Nerêsi toga
pobo'znoga Ino szirmáka pobo'znoszt:
Ár szmrt na sztan nekebzüje, Nego
zrédom vsze vtegüje.

6. Neszlisa ona jaja vdovic Pri
skr'nyici tivárisov; Nemilüje szkuze
sziotíc Pri ránom grobi sztarisov:
Nyé milosztivno szrdce V-nôcs pla-
csa vtápla vszê szunce.

7. Niksa, niksa zemelszka zmo'z-
noszt Nemre nyé szile podneszti; Niti
niksa cslovecsa znanoszt Nyé ranam
vrásztva prineszti; Mrêti nam je vszê
tô známo; Ár szmrt vszi v-nádraj
mámo.

8. Ka sze tak szmrti ogíblemo, Zna-
jôcs, kâ szmo vszi nyé robi? — Ka
dvojécs v-dühi pogíblemo, Gda blüzi
sztôpimo k-grobi? — Vêm je szmrt
szen, — grob sztan míra, Po temnoj
nôcsi vihéra.

9. Li tak potüjmo vu vszem 'zítki,
Naj nasz szmrt na on sztan pela, Gde
do nam vu lepsem prebítki Dela nasa

z-díkov 'zela Obilen [nájem vernoszti
Vu pravicsnoj vekvecsnoszti. —

10. Na velki cíl té kebzüvati Nasz
ti szam vcsí, 'zítka ocsa, I k-nyemi
verno setüvati Daj vszêm, oh vecsna
miloscsa! — Tak gdasté z-mirovnm
szrdcom Sztánemo pred tebom, szod-
com.

Na obszojno nôto.

(Jézus én bizodalمام.)

2. Vrêmen tecsé, i k-grobi Bli'ze i
bli'ze vandramo. Szmrt nasz
lehko porobi, Gda v-blati grêha ro-
vamo. — Cslovek boj gotov, szkoz-
nüj, — Kak môder vandrar, potüj!

2. Tak 'zívi, naj te v-szmrti Ne-
szkvarjüje hodba nôra: Ár geto bos
vesz sztrti, Készna de ti te pokôra.
— Ah! — ka ti tam trôst szprávi,
Gda te vesz szvét osztávi?

3. Li csiszto, lêpo szrdce De ti
te zdíkov szvétilo, Kak 'zelno míra
szunce, I trák vüpanya nêtilo. Sztál-
noszt vu 'zítka boji Ti dá hlád v-
szmrtnom znoji.

4. Niksi grêh neoszkruáni, Niksa

rú'znoszt tvoje hodbe. Csészt tvojo verno szpúni, Glédajôcs na velkoszt szôdbe, Pred stero i tí prides, Gda sz-práha groba zides.

5. Boj gotov vszáki hípek Zôcsi sztáti tvojoj szmrti; Ár tenya je tvoj 'zitek, I neznas, gda bos vküpszrti: Dr'zi vsza v-môdrom rédi; Ildti más, — oh, boj krédi!

6. Csi ti tvoji plakajôcs Sztánejo okôli tébe; Toli je, nyim kázajôcs Nezrecseno díko nébe, Gde bos ed-nôk pá 'znyimi 'Zívo, kak blá'zenimi.

7. Pri vszem tom pa porôcsi 'Zítka ocsi dűso tvojo. On, kí je vszámogôcsi, Vzeme nyô vu rôko szvojo, I v-nebeszkoy szvetloszti Jo odícsi z-miloszti.

8. Mê v-Jezusi vűpanye. Erci : hodi, szrdbeník moj! Bojdi mi môk, vtisanye, I lehkôti mi szmrten boj. Daj mi vsza obládati I tvoj ôrok ládati.

9. Prihájj csesztô k-grobi, V-kom i tí sztánekk tvojj naides, Geto te szmrt porobi, Ino, kak trák szunca, zaides: Tam, tam sze vcsi 'ziveti, I blá'zeno szmrt meti.

Nôta: *Dokoncsao szem jasz 'zitek moj.*
(*Elvégeztem életemet.*)

3. **K**ak krátki je nas prebítek Na
tom nevolnom szvéti! Pún krh-
kôcse je nas 'zitek, I vszêm, vszêm
nam je mrêti. Práh szmo, i tô dobro
známo, Kâ ednôk, na dnévov cíli, Sz-
práhom posztánoti mámo vu groba
mrzlom kríli.

2. Kak koszec trávo p'déra, Zrêlo
i v-gingavoszti: Tak i szmrt vsze tá-
pobéra Brez'rázlocska sztaroszti: Ne-
gléda lét, niti môcsi; Vlomi hüsega,
bôgsega, Gda, kak vihér vecsne nôcsi,
Z-szílov vdári nad nyega.

3. 'Zitek nas je li gingav cvêt,
Zránya lepô cvetécsi, I zorjanszke
zvêzde poszvêt, I trák szunca bliscsé-
csi, Steroga te najprvi mrák Náglo
sz-temnosztjov zakríje, I li eden vi-
hérni zrák Zlehka dolipobíje.

4. Z-radosztjov sztízne v-nárocsa
Dêtece rodjenica, I te veszelécsi ocsa,
V-nyem má vüpanye szrdca. Ali,
szrecsni roditelje, Kak dúga de vasa
radoszt? — Jaj! — lehko vam vsze
veszélje Dnesz vmorí britka 'zaloszt.

5. Oh! rêcs eto premiszlite Ví, cve-
técsi mladénci! Kí sze tak zlehka zví-
szite Vu kaksté márnój szénci. I vam
nedovêdno podjê Szmrtén csrv vsze
'zítka 'zile; Niti vasz ni eden nevê
Szam podneszti nyé szile.

6. Ah! — kêm bliže prihájamo K-
groba velkomi cíli; Li têm gvüsne
nahájamo Sztan v-nyega kmicsnom
kríli. Cslovek, te krhécsi lonec, Nedo-
vêdno szkoncsa be'záj: Negvüsen je
nyega konec, Nesztálen 'zítka tekáj.

7. I dönok, sto sze szpomené Prav
z-szvoje mrtelnosztí? — Koga z-hasz-
kom opomené Kêp szvetszke nesztál-
nosztí Na môdro verosztüvanye V-
právoj 'zítka pobo'znosztí, I na szrd-
csno vojszküvanye Prôti vszákoj rú'z-
nosztí? —

8. Kelki bláznik v-bátrivnosztí, Trosi
prílicsno vrêmen, Vtonyeni v-blato
márnosztí Düsi szvojoj na bremen!
— Ah! kelko pôtnikov nôri Osztávi
sztan mrtelnosztí, Prêkidôcs vu nepo-
kôri Pred sztolec vekvecsnosztí! —

9. Oh cslovek, cslovek, pametüj! —
Krátká je tvoja hodba! — Zbüdi sze
sztámna i kebzüj, Kak blüzi ti je

zmed nami de vküpsztrt; Ár v-nádraj
noszi szvojo szmrt. — Vszí szmo
práh sz-práha vzéti.

5. Porob de tál nas mrtelen Groba
i szprhlivoszti; Ali düh nas nemrtelen
Na sztan vecsne bívoszti Sô bode v-
díke králevsztvo, Na nezrecseno blí-
'zensztvo I mír dűs zvelicsani.

6. Ka sze tak mámo sztrasiti Szmrti
mí, kak krsztsanye? — Nyé sze zrok
májo szasziti Li hüdi i póganye. —
Szen je ona tim pobo'znm, Kástiga
pa tim nezlo'znm Tam, na szvéti
pravice.

7. Vêm je Jezus szam obládao Po-
gübelno môcs szmrti, I nam 'zítka
vüpanye dao, V-nemrtelnosztí vrti,
Kama je szam z-szprhlivoszti Sô na
sztan vecsne bívoszti, Szprávlat nam
őrok 'zítka.

8. Za nyim mo sli i mí ednôk Po
kmicsnom dôli szmrti, Sz-tühíne pla-
csa, szkúz i môk, K-vsze popolnoszti
vrti, Gda nyegove 'zmo'znozti glász
Sz-práha grobov zbüdí i nász, Na
odícsen dén szôdni.

9. Na tébe tak, oh 'zítka voj! Ina

szôdba! — Nücaj môdro vszáki hípek; Nezakockaj díke szvetsztva: Da, gda szkoncsas telni 'zítek, Vzemes örok blá'zensztva.

Nôta : *Gda ma szkrádnya vóra príde.*
(*Bizony meglészen az idő.*)

4. **K**ak náglo hitímo k-grobi! — Szkoro práh posztánemo. Tú mí, szprhlívoszti robi, Dugo neosztánemo. Li kebzújmo na nas be'záj, I lét nasi bisztri tekáj: Povszéd nasz szmrt szprevája.

2. Ni kincs, niti plemenitoszt Nikoga nementüje: Ár szmrt na szvetszko velikoszt I díko nekebzüje. Idti more bogat, szirmák, Szlab sztarec, krepki mô'z, junák, Gda nyé glász k-nyemi zíde.

3. Tênya je vsza díka zemlé, I lí máli csasz trpí; Nyé szvetloszt sze, kak szpár meglé, Vu megnenyi razkadi. — Ka nema vrêdnoszti práve, Vsze, kak gingav cvêtek tráve, Povêhne i preminé.

4. Vszi, vszi, kí sze radüjemo 'Zítka szladkoj bívoszti, Sze nikak nementüjemo Gróba i szprhlívoszti: Vszáki

verno szkrb tvojo, Zaniham szlêdnyi
konec moj, I cêlo sztávo mojo: Rad
osztávím té prebítek; Ár me tí na
lepsi 'zítek Pozdignes, sz-práha groba.

Nôta: O 'zitka ino szmrti goszpôd!

(Szegény fejem, hová hajtnálak.)

5. Goszpodne! li tí znás konec moj
I cîl mojega be'zája. Vandrar
szem iasz na zemli etoj, I szmrt me
povszéd szprevája. — Oh! — vcsi
me szvéto 'ziveti I tak blá'zeno szmrt
meti.

2. Escse mi lehko pred vecsérom
Mera dnévov dolisztecsé. Kak zlehka
sze z-ednim vihérom 'Zítka mojga nit
odszecsé! — Oh! — vcsi me itn.

3. Daj sze mi z-szmrti szpomínati,
Dokecs mi trák 'zítka szvéti, Grêhote
sztálno ogíbatí, I vszój, vszój rú'znoszti
mrêti. — Oh! — vcsi me itn.

4. Hi'zo mojo mi vréd daj vzéti,
Dokecs szem escse pri môcsi; I vsze
dobrovolno prijéti, Ka tí szkoncsas,
Vszamogôcsi! — Oh! — vcsi me itn.

5. Odvrácsaj tí szam szrdce moje,
Od vsze márne nászladnoszti, I daj

mi potí právde tvoje Naszledüvati v-sztálnosztí. — Oh! — vcsi me itn.

6. Csi zmenkam, zakrój grêhe moje Z-szína tvojega vrêdnosztjov, Da pred bo'zanszko líce tvoje Sztôpim osznâ'zen zvernosztjov. — Oh! — vcsi me itn.

7. Jezusa vera mi boj poszvêt V-domovino vekvecsnosztí; Da me nepotoni blôden szvêt V-blato nevolne márnosztí. — Oh! — vcsi me itn.

8. Tak, gda mi 'zítka szunce zaide, Tího zaszpím v-szmrtnom kríli. Têlo vgrobi sztan míra naide, Düh pa v-díki dom veszéli. — Oh! — vcsi me itn.

9. Ednôk i sator dűse moje — Moje têlo sz-práha sztáne, I pred sztolcom pravice tvoje Na velki dén tvoj posztáne. — Oh! — vcsi me itn.

10. Cêli, cêli, bom sô pred tébe, — Csíszti, ali oszkrúnyeni, — Gde bom prebívao v-díki nébe, Ali v-gehenno vtonyeni. — Oh! — vcsi me itn.

11. Ah! szvêti mi vu szmrtnoj nôcsi Milôscse tvoje deníca. — Neodvr'zi me, vszamogôcsi, V-szôdbi od tvojega líca. — Daj mi tú szvéto 'zivetí, I tam v-blá'zensztví tál metí.

Nôta: *Práh szi, cslovek, i dobro znás.*

(Az én időm, mint a szép nyár).

6. Na tom szvêti, kak pôtníci, V-temnoj kmici Vandramo k-groba cíli: Negvüsen nam je on hípek, V-sterom 'zítek Szkoncsamo v-szmrtnom kríli.

2. Bisztro nam odtecsé vrêmen: Vnôgo bremen, Trúd i 'zúkoszt nasz te'zí; Mír szrdca nam vmárja briga I kastiga, Stera nad nami le'zí.

3. Sztan nas je nê örocsina, — Li tühína Na tom nesztálnom szvêti: Vszi szmo, pri najlepsoj môcsi, Práh 'zivôcsi, I vszêm, vszêm nam je mrêti.

4. Kí sze veszelímo 'zítki. V-ednom hípki Ga náglo osztávimo; I lehko sze pred vecsérom, Med vihérom Szmrtnim, vu grob szránimo! —

5. Oh blóden, kí vekvecsnoszti V-bátriynoszti Szmê hotécs idti prôti! Tomi je gotov na szpadáj Vszáki sztopáj Na 'zítka kmicsnoj pôti.

6. Li te neoszkrúnyen vernik De örocsník Nebeszke veszélnosztí; Nye-mi de vöpreminênye, Prêkidênye Na mír nemrtelnosztí.

7. Tam szi na velkom vecséri On
vu míri Od vszê trúdiv odêhne. Tam
dnévov nyegovi 'zúkoszt, Kríz i 'za-
loszt, Kak nocsna szenya, lêhne.

8. Z-díkov szkoncsa on szvojo pôt ;
Ár ga goszpôd Koronüje za vernoszt.
On zbrise doli nyemi znoj, I na po-
koj Ga pozové, na vecsnoszt.

9. Ali kí ráj po zla pôti Ide prôti
Pravicsnoj vekvecsnošti; On sze eti
na' jaj vuszpí, I v-jaj vtopí Tam, —
v-kmicsnoj prísesztnoszt. —

10. Mené tak, oh szodec lúdi, Tí
szam búdi Na právo 'zítka môdroszt;
Da v-tvojem sztráhi potüjem, I setü-
jem Na dús blá'zeni radoszt.

11. Li tak sze szmrťi nezbojím, Ni
nezdvojím Vu mojem szkrádnym bo-
ji; Ár de mi vöpreminênye, Prêkidê-
nye V-sereg angelov tvoji.

12. Tam, tam szkoncsam pôt tühí-
ne, Na vizíne Blá'zenom sztáni, v-
míri: Tam szi pocsiném na cíli, V-ocsé
kríli, Pó vtisanom vihéri. —

13. Oh sztánek nemrtelnoszt! —
Oh szvetlosztí Nezrecsene vretina!
— Tí vcsíni vsze örocsníke Tvoje
díke, Blá'zena domovina! —

Nôta: *Ah Bôg! poszlühni me.*

(*Uram, hallgass meg az én inségemben.*)

7. Szkrádnye vöre sze nemorem og-noti; I moj dén sze má na vécsar nagnoti. Vküp mo sztrti Jasz od szmrti. — Ah! — escse dnesz znam v-práh, pepél szpádnoti.

2. Ali naj szí bár vgászne tû moj poszvêt, I povêhne 'zítek moj, kak gín-gav cvêt; Tího zaszpím: Ár nedvojím, Kâ de mi grob brôd na popolnoszti szvêt.

3. Vszáki híp bli'ze idôcsi k-vecs-noszti, Csi gda pomenkam v-pozvá-nya vernoszti; V-szmrtnom boji I môk znoji Ka mi dá hlád, i trôst vu bo-leznoszti? —

4. Szodec moj! tí me vcsi môdro hoditi, Ino na dűso takso szkrb no-sziti, Da sze v-míri Na vecséri 'Zítka szmêm z-verov na tébe szloniti.

5. Tô mi vlejí v-rane bal'zam vti-sanya; Tô, tô mi zbüdí v-szrdci trá-k vűpanya: Ár dobro znam, Kâ gvűsno mam Vzėti od tébe ôrok zvelicsanya.

6. Gotov szem vu vszem tanács tvoj bôgati, I têlo csrvom na porob

tádati; Naj szí szpí tam, Dokecs tí szam Nyé na 'zítek scsés sz-práha pozvati.

7. Li tô te proszim za Jezusa vrêdnoszt, Zbüdjavaj me z-dühom na sztálnovnoszt, I na dén tvoj Me, szodec moj, Pozdigni z-groba na blázeno vecsnoszt.

8. Tak de me tvoja miloszt bátrivíla, Csi sze mi dűsa nede z-zlom te'zíla; Ár vu díki De sze 'zítki Nemrtelnošti sz-tebom veszelíla.

9 Tam, tam bom jasz nezrecseno blázeni; Ár nebom vecs, kak eti podvrzeni Môk te'zkôcsi, Ni krhkôcsi. — Tam de sztan moj popolno odíceni. —

Nôta: *Dokoncsao szem jasz moj 'zítek.*
(*Elvégeztem életemet.*)

8. **N**egvűsen je nas prebítek, Vu dôli mrtelnošti. Kak vsze drűgo tak nas 'zítek, Je porob neształnošti. — Szkoznűjmo! — ár steri nasz zná Te veliki híp i vőro, Vu steroj dopuniti má Bôg dnévov nyegvimeró? —

2. Ali bár szmrt obcsútimo V-krh-kôcsem nasem têli; Tô dönok gvüsno szkúszimo, Kâ szmo nê li práh cêli: Dùh nas, geto sze razlôcsi Od vezala telovnoszti, Prêkide po groba nôcsi, Na sztan nemrtelnoszti.

3. Ni têlo, csi taki v-grobi Naide do csasza sztan szvoj, Sze naveke neporobi, Nego na tíhi pokoj Polo'zeno, csáka v-míri Velki híp sz-práhabüdjenya, I, po pocsinka vecséri, Blá'zen dom odicsenya.

4. Tô gvüsnoszt nam Krisztus delí, Kí nasz vsze k-szebi zové. — „Kí verje“, — tak on szam velí — „On i vu szmrti 'zivé.“ — Ka je tak szmrt? — grob? — szprhlívoszt? — Li sztáne k tíhoga míra, I brôd na szvetlêso bívoszt, Po temnoszti vecséra.

5. Kak v-zemli szemena zrno Zegnijé i razíde; Ali potom pá gedrno 'Z-nyé kríla naprêpríde: Tak ednôk práh nas v-angelszkoj Opravi pá z-groba sztáne, I vu szvetloszti nebeszkoj Pred goszpodnom posztáne.

6. Tam, tam sze oszlobodímo Od vsze nepopolnoszti, Pod ké bremenom gecsímo Vu dôli mrtelnoszti:

Nede meo tam grêh vecs môcsi Nad timi odícšenimi, Ni groza vihérne nôcsi Nad timi zvéšenimi. —

7. Oh tí, kí szí z-globocsíne Sô prêk na díke szvetloszt, I nam vu 'zítki viszíne Pripravo nemrtelnoszt, Jezus! pelaj tí nász k-cíli Po sztezi szvéte vernosztí; Daj nam pokoj v-groba kríli, I blá'zen sztan v-vecs-nosztí. —

8. I tak osztavmo tá 'zaloszt: — Neplacsmo nad mrtvimi; Ár v'zívajo oni radoszt Tam — med odícšenimi Gde nyim Bôg na velkom cíli, Vu seregi verni szvoji, Vödéli nájem veszéli, Po sztálnom 'zítka boji.

Na lasztivno nôto.

(Nê szem vesz práh.)

9. Zítka goszpôd! kak szlab i krh-kôcsi Szem jasz, tí dobro znás; Ár nit 'zítka mojga, Vszamogôcsi, Tí szam vu rôki más. — Oh! — daj mi premiszliti, proszim, Kâ mrtelnoszt vu nádraj noszim, Dokecs 'zivém.

2. Tí, bó'ze, szí pred menom môdro szkrio Vöro szmrti moje; Ali tó

znam, kâ bom nyé pehár pio, Pôleg
vôle tvoje. Tá rêcs, tá me bûdi na
vernoszt, Da pázim na veliko yrêd-
noszt Dûse moje.

3. 'Zítka mojga nájvéksa szkrb tô
boj, Da grêh odûrjávam, I li tebi,
pravicsen szodec moj, Szrdce po-
szvetsávam. Tí me pelaj po szvet-
sztva pôti Velkomi cíli mojmi prôti,
'Zítka goszpôd!

4. Znam, nemre mi dugo sztána
dati, Szvêt ete nesztálen; Vu nebésza
sze mam jasz ravnati, Gde je dom
moj sztálen: Tam, na dús zvelicsani
cíli, Vecsna miloscsa, v-tvojem kríli,
Je ôrok moj.

5. Oh! — nehênaj me opomínati,
Da zlo odûrjávam. Z-szmrti sze mi
daj tak szpomínati, Da dú'znoszt
szpunyávam, — Li k-tebi sze sztálno
pridrú'zim, I tebi, Bog moj, verno
szlú'zim, V-szvetszvi 'zítka.

6 Csi mi be'záj podú'zas z-miloszti;
Tí mi boj voditel; Csi me pa vöpo-
zovés v-nágloszti; Boj dûse varitel.
Neidi z-menom na trdno szôdbo;
Szmileno szôdi mojo hodbo, Bôg,
szodec moj!

7. Vsza na tébe, ocsa moj, zaniham, Kak szin tvoj lasztiven; Neosztávis me tí, tó dobro znam; Ár szimilosztiven. Csi me tí lúbis, mam vüpanye, Kâ mi v-szmrti dás zvelicsanye, V-díki nébe.

Nôta: *Krisztus mi je moj 'zitek.*

(Krisztus, te vagy életem.)

10. **K**risztus! tí szim 'zitek. Csigli práh posztánem; Po tebi na prebítek Vecsni z-groba sztánem.

2. Doliszlecsém nevolno Szüknyo szprhlivoszti, I oblecsém popolno Vísise bívoszti.

3. Táosztávim tühíno I sztan nevôl vnôgi, Prêkidôcs na vizíno, I vecsni mír k-Bôgi.

4. Ah! — gda kotrig moji môcs, Kak cvêtek, povêhne, Pamet zblôdi szmrtna nôcs, I rêcs mi zabêgne;

5. Gda, kak szvêcsa, potemnê Ocs' moji vidênnye, I celô zadrevenê Moje obcsütênnye:

6. Teda mi boj nazôcsi, Szredbeník moj míli! Nevtaji mi pomôcsi Na tak velkom cíli.

7. Tí poszlühni z-miloszti Zdühá-
vanye moje, I kázi mi v-szvetloszti
Radoszt díke tvoje.

8. Tí mi lehkôti moke; Vcsíni mi
tího szmrt: Dúso mi prími v-rôke,
I neszi, v-díke vrt.

9. Tak tího szkoncsam tekáj Dné-
vov té tühíne, Kák trúden pôtnik
be'záj Dalésnye püsztíne.

10. Prêk bom sô pri poszvêti Vere
i vüpanya — Tá, gde mi z-díkov
szvêti Szunce zvelicsanya.

11. Tam bom veszélo szpêvao
Himnus obládnoszti, Ino Bôga zvisá-
vao, V-angelszkoj radoszti. —

12. Sztecsi tak doli, hípek Dnévov
mrtelnoszti — Krisztus mi dá prebí-
tek V-díki vekvecsnoszti.

Na znáno nôto.

(Jézus, sebeidnek mélye.)

11. Veszéli sze, dűsa moja! Cíl
tvoj je vekivecsnoszt. Csi je
nedűzna pôt tvoja Csáka te odícse-
noszt. Bôg te z-dôla 'zaloszti Pelao
bode k-radoszti Angelszke vecsnoj
vretini, I szkrovnoszt szvoji isztini.

2. Zvisávaj ga za té 'zítek. 'Ze tū je tvoja sztáva Vnôge radoszti prebítek, Stero ti Bôg tvoj dáva. Ka pa prêk mrtelnoszt, Vu díki vekvecsnoszt, — Kakse veszélje szprávla tam Tebi, gde prebíva on szam! —

3. Isztina, ni verni szo nê Eti popolno szrecsni; Ali ka nyí szrdce 'zelê, V'zívajo — pokoj vecsni: Ár sze nyí vojszküvanye Szlánya na tō vūpanye, Kâ sze nyim ednôk vsza 'zaloszt Premení na vecsno radoszt.

4. Zdr'zi vernoszt i v-trplênyi; Szlū'zi Bôgi v-vrêloszti: Ár prídes i tí k'zivilênyi Vecsne zadovolnoszti. Kak szí pôtnik vu míri Odêhne po vihéri; Tak i tí, na velkom cíli, Pokoj naides v-ocsé krili.

5. Setűj grêhi szlobôd dati; Têlo, szvêt odüríti. Vcsi sze dú'znoszt postüvati, I li Bôgi szlū'ziti. Meri vszákoj rú'znoszt, I 'zívi v-nedú'znoszt: Tak sze tí, prêk mrtelnoszt, Pozdignes na sztan szvetloszti.

6. Tam je nasa domovina; Tam sztáneek mirovnoszt, I nezgrüntana vretina Díke i popolnoszti. — No-

szmo tak dobrovolno Tü szüknyo nepopolno; Dokecs jo z-nász vzeme ednôk, I z-díkov premení, szam Bôg.

2. Nemrteloszt i szvét pravice.

Nôta: *Te szmrti obládavníki.*

(*A halál meggyözőjének.*)

12. „*Obüdte sze!*“ — té glász zíde, Gda Jezus na 'zítek zvat príde Vsze v-grobi pocsívajôcse. — „*Vi, odküpleni verníci! Bojdté z-menom vréd örocsnící Veszélnosztí pre-sztajôcse. Preisla je nôcs temna, Preteklo vrêmen szna: Sztante sz-práha! — Nôvi 'zítek I prebítek Vasz csáka prêk szunca tráha.*“

2. Vsze 'zivotnosztí viszíne lno pre-pasztí globocsíne Sze na glász ete gene-jo; Nemrtelosztí szvetli trák Obszije v-megnenyi grobov mrák: Vszi mrtvi gorisztánejo; — V-ôpravi zvisenoj I sztávi blá'zenoj Prekidôcsi Z-globocsíne, Na viszíne Szvetli sztan, po temnoj nôcsi.

3. Dolivr'zemo v-náglosztí Placsno szüknyo nepopolnosztí. I bremen nevôl

zemelszki. Priglíhni mo k-odícenim
 Dúsam nezrecseno bla'zenim V-szvetli
 palacsaj nebeszki: Popolnoszt i szvet-
 sztvo De nase bla'zensztvo. — Hvála
 Bôgi! — Kaksa szvetloszt, Kaksa
 radoszt Zide nam po szkuzaj vnôgi! —

4. Oh 'zítek nemrtelnoszti! — Kak
 nezrecsene veszélnoszti Trák obszójne
 teda nas grob! — Vszi, vszi mí sz-
 práha sztánemo Ino pred Bôgom po-
 sztánemo — Nê! — nemo mí csr-
 vov porob. Naj sze bár vtoni vesz
 Szvêt ete vu nicsesz: Nyega rüsa Sze
 szasziti I sztrasiti Nede mêla nasa
 dúsa.

5. Záto te veke csesztímo, Kí sze
 toj díki veszelímo, Jezus, voj nemrtel-
 noszti! — Tí, tí szi nam vúzgao
 poszvêt, Ino prêk groba pokázao
 szvêt Vüpanya vekivecsnoszti. — Oh!
 tvoj veszélni glász Zbúdi ednôk i nász
 Vsze na 'zítek. — Vszamogôcsi! Z-
 grobov nôcsi Pelaj vsze v-dike prebítek.

Nôta: *Zvelicsano preminênnye.*

(*Gondviselő édes Atyám.*)

13. Ka me sztrásis, groba kmica!
Vekvecsnoszti zorjenica Mi
i v-tvojoj nôcsi szvêti, Ino trák vü-
panya rê'i.

2. Szmrt li sator razmetáva, V-kom
dúsa trpécs zdüháva, Za örokom szin-
ovcsine, Ino dômom szlobodscsine.

3. Li têlo moje szmrt kôsta; Ali
vera me sz-têm trôsta, Kâ i nyé má
zbüditi Bôg Na 'zítek vísisi ednôk.

4. Szen je moje preminênnye; Ár
szrdca mojga 'zelênnye Mi cíla na ve-
kivecsnoszt, I blá'zeno odícsenoszt.

5. Dúse moje cêla sztáva Mi té
gvüsen poszvêt dáva, Kâ mo jasz prêk
szprhlivoszti Angel nebeszke szvet-
loszti.

6. Da szem 'ze tû Bôga szpoznao,
Ino, kak szin, za ocsó zvaó; I tô mi
je gvüsen porok, Kâ mam pri nyem
vecsen örok.

7. Rêcs 'zítká, takaj szvedocsi, Kâ
sze mi sztán dá pri ocsi. Vu velikoj
prísesztnoszti. Gda szkoncsam pôt
mrtelnoszti.

8. I ete cêli velki szvêt Je nemrtelnoszt poszvêt: On i tam 'zítek szka'züje, Gde rama szmrti kralüje.

9. Eti szunce v-mrák odíde, Naj pá odícseno zíde; I práh cvêta v-szprhlívoszti De szemen nôve bívoszti.

10. Oh nê! — tü nika nepreide, Csi taki do csasza zaide. — Vszê dugovány premirênye Je na nôvi sztan idênye. —

11. Nemrtelnoszt vüpanye! Tí odjémles dvojüvanye Vandrari na temnoj pôti, Gda cíli setüje prôti.

12. Tí na etom márnom szvêti I pri meni té trôst nêti, Kâ bom i jasz z-szprhlívoszti Sô na sztan vecsne bívoszti.

13. Csi gli 'zítek moj kak tênya, V-tekáji lét eti liênya; Meszto toga sze meni pá V-nébi odícsenêsi dá.

14. Tam prídem na zvelicsanye, Stero mi ká'ze vüpanye; Csi sze tü verno vojszküjem, Ino vu szvetsztvi potüjem.

15. Tam sze pá onim nazâdam, Ké eti vu szkuzaj niham, I brez' konca

mo sze 'z-nyimi Radüvno, kak blá'ze-
nimi. —

16. Idi tak, mrtelen tál moj, Na
tíhi pocsinek v-grob tvoj. — Tam sze
tí, po krátkoj nôcsi, Pá 'zítka zorja
prepôcsi.

Nôta: *Oh Bôg! kí greh odürjâvas.*

(*Jézus, Istennek báránya.*)

14. Radüjte sze, krsztseníci! Ví szte
bo'zi örocsníci. Eti .|· sze l|
bojüjete; V-nébi .|· pa koronüjete.

2. Radüjte sze, krsztseníci! Ví szte
díke örocsníci. Csi zdâ .|. szêjate z-
'zalosztjov; Ednôk .|. te 'zeli z-ra-
dosztjov.

3. Radüjte sze, krsztseníci! Ví szte
'zítka örocsníci. Krátki .|· je groba
pocsinek; Vecsen .|· de v-nébi vas
sztánek.

4. Têlo, isztina, v-grob príde, Gde
na práh, pepél razíde; Ali .|. sztáne
z-szprhlívoszti, Na sztan .|. vekvecs-
ne bívoszti.

5. Dúsa sze pa vrné k-Bôgi, Po
vihéri nevol vnôgi; Szpozna .|. tam

vu popolnoszti Potí ·|. bo'zanszke szkrovnosztí.

6. Tam — na popolnoszti szvêti, Lepsega szunca trák szvêti: Punoszt ·|. vecsni dobrôt 'zítka, Je cvêt ·|. onoga prebítka.

7. Verni tam v-dobrom cvetêjo, I vu môdroszti rasztêjo: V-díki ·|. veszelécs szpêvajo, Bôga ·|. hvalécs zvisávajo.

8. Jezus szam prebíva 'z-nyimi, Kak szvojmi odküplenimi. Vgája ·|. tam med nyimi zlo'znoszt, Szvetsztvo ·|. i csízta lübéznoszt.

9. Vandrar! na cíl ete kebzüj I li k-nyemi prídti setüj: V-dobrom ·|. nigdar neobtrúdi; Vmárjaj ·|. môcs nágibov húdi.

10. Milüj z-szrdca hüdobnyáke, I telovne lakovnyáke, Kí tü ·|. szlü'zécslí têli, V-blati ·|. zla le'zíjo cêli.

11. Ví pa, právi krsztseníci Osztan-te Bôgi verníci, Kí vasz ·|. je szebi odébrao, I vam ·|. 'zítka vüpanye dao.

12. Radüjte sze v-nedú'znosztí. Vszi vasoj plemenitoszti, Kâ vasz ·|. na té krátki hípek V-nébi ·|. csáka vecsni 'zítek! —

Nôta: *Oh 'zitka ino szmrti goszpôd!*

(Ki dolgát csak Istenre hagyja.)

15. Ednôk, gda dolisztecsé hipek
Tü mojega potüvanya, Tam
sze mi zacsne nôvi 'zítek, Na bôgsem
szvêti vüpanya: Eti sze jasz li bojü-
jem; A'tam sze pa koronüjem.

2. Isztina, má pobo'zno szrdce 'Ze
eti dní veszélnoszt; Ali kelkokrát
nyega szunce Obléze nôcs dreszél-
noszt! — Tü je cslovek nepopolen,
I sztan nyegov li nevolen.

3. Gde ga te'zi telovna szlaboszt;
Gde lárma szvêta zburkáva; Gde
szlepí szreca ino radoszt; Gde szrd-
ca nágib szküsáva, Mantrá lúdi ne-
voscsenoszt, I lasztivna nepravdenoszt.

4. Eti, gde verni 'zaloszt májo,
Húdi sze pa veszelíjo; Gde nasz pro-
tivníci mantrájo, Ino falinge te'zíjo; —
Od szpadája i tú'znoszt Nema niscse
bátrivnoszt.

5. Eti li íszcsem, tam pa naidem
Tak 'zelen nájem vernoszt, Gda ed-
nôk, kak szunca trák zaidem V-dôli
kmicsne mrtelnoszt, Prêkidôcs, z-

robsztva temnice, Na vîsesni szvêt pravice.

6. Tam mi dŭsa popolno szpozna Vsze ka tŭ gléda v-temnoszti; Ár sze ji razkadí nôcs grozna, V-szpoznanyi bo'ze szkrovnoszti: Ona i za krí'z szvoj vnôgi Klecsécs hválo dá tam Bôgi.

7. Tam bom v-nezrecsenoj szvetloszti Velikoszt Bôga zvisávao, I szredbeníka lŭbéznoszti Peszem zahválnoszti szpêvao Veszelécsi sze z-vernimi Vek i veke blá'zenimi.

8. Tam jasz vu domovini szvetsztva 'Zivo bodem v-nedú'znoszti, I nede mi môto blá'zensztva Niksi bin grêh-sne rú'znoszti; Ár de sztan mojega szrdca Csisztêsi od tráha szunca.

9. Tam vsze one pá gorinaidem, Ké szem tŭ po szmrti zgŭbo, I zevszêmi vkŭp'zivo bodem, Ké szem eti z-szrdca lŭbo. Tam sze ponôvi vezalo, Stero sze je tŭ sztrgalo.

10. Tam, tam do me vszi, vszi poznali, Kim szem tŭ voj bio na 'zítek I veszelécs blagoszlávlali, Za tak blá'zeni prebítek. — Ah! — ka dá vékso veszélnozt, Kak dŭs rêseni zahválnozt? —

11. Ka je vsze trplêneye tühíne, Prôti blázensztvi vecsnosztí, Stero nasz csáka na viszíne Dômi, po boji vernosztí? — Tam szunce vísne radosztí Zíde, po nôcsi 'zalosztí.

Nôta: *Vrêmen tecsé i k-grobi.*

(*Jézus én bizodalnam.*)

16. Szmrti nasz nementüje Ní kincs, niti plemenitoszt. Gde ona goszpodüje; Ka valá tam vsza velikoszt? — Kaksisté je lúdi sztan, 'Znyôv sze vojszküje zaman.

2. Nyé porob je nê szamo Zrêli sztarec, vbôgi szirmák: Ona vszêmkopa jamo, Vszê szunce oblêze nyé mrák, I vsze, ké tü vövszecsé, Pred sztolec szôdni vlecsé.

3. Vszi mrtvi i vszi 'zívi, — Neszmerne vno'zine lúdi, — Tak pravicsni, kak krívi, Bôgabojécsi i hűdi, Pred szodca sli bodejo, Gde nájem szvoj naidejo.

4. Ka je sto miszlo, csinio, Vsze sze má tam vövjaviti; Kaksi je vu 'zítki bio, Tak sze má tam oznaniti;

Vu csisztoj nedú'znoszt; Ali v-grêsnoj rú'znoszt.

5. Niksa, niksa szrdc szkrovnoszt Neosztáne tam vu kmici, Gde de bo'za vszaznanoszt Szôdila szvêt vu pravici: Mír 'zítka, ali jaj môk, De vecsen sors vszê ednôk.

6. Kak orács vüpanye má Száda trúdiv po vrêmeni; Tak sze vernim nájem dá Po tézkom 'zítka bremeni: Okorno pa 'zivlênye Csáka vecsno szkvarjênye. —

7. Cslovek! dvojécs neblôdi: Vsze dní boj gotov na szôdbo. Bôg i tebé oszôdi. Oh! — merkaj na tvojo hodbo. Veri, trpi, i szkoznúj: Kak môder vandrar, potúj.

8. Tak, gdasté szvêt osztávis, Prêkidôcs na vekivecsnoszt; Csi sze verno pripravis Na tak veliko príseszt-noszt; Bôgi lehki racsún dás: Ár pred nyim vugodnoszt más. —

9. Vcsi nasz tebi 'ziveti, Velki szodec, v pobo'znoszt, Ino pred ocsmí meti Cíl nase plemenitoszt, Vu szvetsztvi pôt szkoncsati, I blázeno zaszpati.

Nôta: *Vszi lüdjé morejo mrêti.*

(*Minden ember csak halandó.*)

17. Na szvêti szmo vszi pôtnici: Sztan nas je — sztan tühíne. Vandramo tü, kak blôdnici, Med vihérmí püszttíne. Kelkokrát sze poteknemo, Ino vu dobrom vkleknemo, Dokecs na velkom cíli Zaszpímo v-szmrtnom kríli.

2. Nê! — nê je tü dom nas sztálen, Ni gvüsen sztánek míra: Nedá nam szvêt ete jálen Pokojnoga vecséra. Prêk zemelszke nesztálnosztí. — Tam, v-díki nemrtelnosztí, Je práva domovina, I blá'zensztva vretina.

3. Rad tak osztávim té 'zítek I gotov szem prêkidti Na on popolen prebítek, Gde szrêcsnêsi mam bidti: Gdakoli szi ocsa moj scsé, Naj mi nit nyega odszecsé; Ár márnosztí zgübícek, De vecsnosztí dobícek.

4. Jezus, kí je na krí'zi mr'ó, Szvêti na szpravicsanye, Sze je i za méne vküpsztr'ó. Meni na zvelicsanye: On me tak ni v-szmrtnoj sztávi, Kak 'zítka voj, neosztávi; On mi tam, po tühíni: Örok dá na vizíni.

5. Tam, tam je 'zítek radoszti, Gde vnogo jezér dúsic Szlú'zi v-blá'zenoj szvetloszti Bôgi, ocsi szirôtic: Tam, gde angelje szpêvajo, I mír vecsnosztí v'zívajo, Jákoszt, lepota cveté, Szvetosztvo i môdroszt raszté.

6. Tam i jasz, v-díke punosztí, Szredbeníka zavídím, ino bo'zansztva szkrovnosztí Vu szvetloszti prevídím. Tam mo rászao v-popolnoszti, I 'zívo v-zadovolnoszti, V-seregi dús blá'zeni, Jezusi podvr'zeni.

7. Oh, tí, csízte lübéznosztí Blá'zena domovina! — Tí, angelszke veszélnosztí Nezgrüntana vretina! — Kak neprebrodjene díke Nasz vcsiní Bôg örocsníke, Tam gde on szam kralüje, I vernoszt koronüje! —

8. Radüjmo sze, krsztseníci, Nasoj plemenitoszti! — Mí, — oh! — mí szmo örocsníci Díke nemrtelnosztí. — Varmo té kincs sz-pobo'znosztjov, Szprávlavsi sze z-bojaznosztjov, Na dom nas odícseni, Ino mír dús blá'zeni.

3. Trôst vere nad mrtvimi.

Nôta: *Dober je nas Bôg, porazmite.*

(*Jehova, csak neked éneklek.*)

18. Ah! — kak mirovno pocsívate
 V-krili zemlé ví, trúdni vand-
 rarje! — Kak blázeni nájem v'zívate
 Ví, oh nebész szrecsni mesztancsarje,
 — Nad vami je popolno szpunyeno,
 Ka je vernim v-díki zakunyeno.

2. Ví, oh moji pokojni tenye! Lá-
 date 'ze örok na viszíni. Nê je vecs
 'zítek vas megnenye, Nê placsa sztan
 v-márnoszti tühíni. — Ví tam, na
 szvêti vsze popolnoszti, 'Zivéte v-pu-
 noj zadovolnoszti.

3. Ka je eta nevolna zemla, Prôti
 díki blázene vecsnoszti? — Nyé pré-
 cimba lêhne, kak megla, Nyé dobrôta
 je mále vrêdnoszti. Li tam szíja trák
 práve radoszti, Gde nevdérja vecs
 vihér 'zaloszti.

4. Csi na nébo vr'zem pogléd moj;
 Tam vídim to 'zelno, domovino, Gde
 csiszte dűse májo sztan szvoj, Szpo-
 znáva,ôcs bo'zansztva isztino, I gde

sze na radoszt obüdíjo, Kí eti vu goszpodni zaszpíjo. —

5. Sto tak nebi 'zelo tá idti, Gde szte 'ze ví, blá'zeni angelje?! — Sto nebi 'zelo z-vami bidti, Szrdbeníka verni prijátelje?! — Sto nebi rad mênno ti zemelszki, Za tébe, oh lêpi dom nebeszki?! —

6. Jasz tak 'ze hotécs doliszlecsém Szüknyo grêha i britke 'zaloszti, I meszto nyé gorioblecsém Gvant szvetosztva i nedú'zne radoszti. — Ne! — nebom 'zalüvao vase szmrti, Znajôcs, kâ szte ví blá'zensztva vrti.

7. Zaka bi cagao, kak poganye, Vu blôdnoszti i nevere nôcsi, Kim neszvéti 'zítka vüpanye Z-szprhlívoszti ti vöpreminôcsi? — Meni, kak krszt-sani je szmrt li szen, Grob pa verni — brôd na 'zítek vecsen.

8. Oh! — tô gvüsnoszt mi daj varvati Tí, trôsta Bôg! vu nedú'znom szrdci; I, gda sze i jasz mam rav-nati Od ti moji, k-dnévov 'zítka konci; Ona mi naj sz-tráhom veszélnoszti Szíja v-temnoj nôcsi szprhlívoszti.

Nôta: *Vrêmen tecsé i k-grobi.*

‡(*Jézus én bizodalnam.*)

19. Lübléni! ví 'ze v-kríli Grobov
tiho pocsívate, I tam, na
velkom cíli, Nájem vernosztí v'zívate;
Nász szte pa v-placsa dôli Osztavili
v-nevôli.

2. Mí escse, kak pôtníci, Vandramó
k.cíli v-temnosztí, Csákajôcs, kak
vôznici, Szlobodscsino vekvecsosztí.
Sztan vas je 'ze — sztan míra; Ali
nas — li vihéra.

3. Oh szrecsni! ví szte nê vecs
V-pogübeli szküsávanya. Vam nerani
szrdca, mecs Bláznikov ogrizávanya.
Mí pa v-boji sztojímo, I cagajôcs
dvojímo.

4. Ka je ete nas 'zítek, Prôti blá-
'zenoj vecsosztí? — Li megnenya
prebítek, Pún nevôl i boleznosztí;
Gledalo nesztálnosztí, I jama vsze
jálnosztí.

5. Tam, tam je sztánek míra, Gde
szi verni odêhnejo, Gda v-szmrtnoga
vihéra Nôcsi, kak cvêt, povêhnejo:
Tam vszi v-díki 'zivéjo, Kí v-Jezusi
merjéjo. —

6. Oh! — sto tak nebi rad sô Z-
dôla szkúz i faling vnôgi, V-nezre-
cse no díko tô, V-steroj szte 'ze ví pri
Bôgi? — Sto bi sze nad mrtvimi
Plakao, tak blá'zenimi? —

7. Nê, lübléni! nê placsa Vrêdna
je tam vasa sztáva, Gde vam lübézni
ocsa Nájem vere v-díki dáva, I po
nôcsi 'zaloszti Szvêti zorja radoszti.

8. Ah! — pocsívajte v-míri, Dokes
i mí tá prídemo, Gde po vnôgom vi-
héri Sztánek pocsinka naidemo! —
Boj z-vami nas blagoszlov, I ocsé
szvétí áldov! —

Nôta : *Jezus, moja radoszt.*

(*Az Ur gondot visel.*)

20. Bôg! kelko dvojécsi, Vu szrd-
ci bolécsi, Pri skrinji sztojí,
Vkoj zdâ nyí branitel, I szkrben hrá-
nitel Vküpzagrnyen szpí! — I v-pla-
csi k-tebi, ocsi, Ti osztávleni kricsíjo,
I tak govoríjo :

2. „Jaj! — kaksega krí'za Je dnesz
nasa hí'za Posztála jama! — Vu
kakso prepaszt môk Je szúnola, oh
Bôg, Nász tvoja rama! — Kak tú'z-

ni je nedú'zni Nász, tvoji szírotic
'zítek, — Kak pún szkùz prebítek!“ —

3. „Ah! — vkraj szi vzéo nyega
Od dôma nasega, Kí je trôst nas
bio! — Tam szpí v-szvojem prti
On, kí je dnesz szmrti Britki pehár
szpio! — Zaka je on te szvoje
Osztavo v-taksoj 'zalosztí, I nevôl
'zúkosztí?!“ —

4. Tak je, szírotíce! — Ví szte 'ze
ovcsíce V-placsi hodécse, I brezi pasz-
téra, Po nôcsi vihéra Z-jajom blodé-
cse. — Ah! dalecs je 'ze prevecs Od
vász môder vas voditel, I angel varitel!

5. Naveke sztrgalo Sze je tü ve-
zalo Med nyim i vami. On je 'ze tam
sz-timi Veke blá'zenimi Verni dűsami;
I tak je vász, te szvoje Tű povrgao
v-placsa nôcsi, Od vász vkrâidôcsi.

6. Ali tího bojdté, Dreszélni! nez-
dvojte V-vasoj 'zalosztí; Z-vami je i
zdâ Bôg, I zmöre vász ednôk Z-ete
'zúkosztí: Nyegov glász obíde vász,
I dá zídí míra szunci V-tú'znom va-
sem szrdcí.

7. Tô vam pred ocsmí boj, Kâ je i vbrigi toj Veliki vas Bôg. — Vsze tak, ka vam on dá, Geto dober cíl má, Primte 'z-nyegvi rôk: Tak 'zaloszt, liki radoszt Vzemte mirovno od nyega, Kak ocsé vasega.

8. Pride ednôk vrêmen, Gda on i tô bremen Z-díkov vzeme z-vász. Vêm on szam tak velí, Kâ vasz razveszelí Nyegov míli glász. — Li sztojte, i nedvojte: On kak verni ocsa právi, Ni vász neosztávi.

9. Tam, na velkom cíli Máte ví veszéli Szpoznati ednôk, Kâ vasz je i v-szkuzaj, I po szmrtni sztezaj Csüdno vodo Bôg; I klecsécs te ga molécs Zvisávali za vszo vernoszt, I ocsinszko szkrbnoszt. —

10. I tak naj szpí v-míri, Po vnôgom vihéri, Te trúden vandrar! — On je 'ze lepsega Szvêta vísisega Szrecsen mesztancsar — Bôg pa szam podêli nam, I vszêm 'zivôcsim v-'zaloszti, Szladki trôst radoszti!!! —

Z-cérkevni peszmeni knig vzète.

Nôta: *Groba sze niscse neogne.*

(*Uram, rosszul cselekedtem!*)

21. Kí szo blagoszlov szêjali Sz-tak
vernimi rokami, I 'zíveti nê-
hênnyali V-dobri delaj med nami; Nyi
imé nemrtelno boj Tü vszâkoj dûsi
zahválnoj.

2. Nemrtelen boj szpômenek Nyi
pobo'zne vernoszti, I na vszê sztotin
odvêtek Razpresztrête szkrbnoszti,
Steroj zahválíti má szvét Vszê dugo-
ványi ocsinszki cvêt.

3. Nyi trúde naj postújejo Po nyi
szrecsni národje, I példo naszledújejo
Vszê vrêmenov porodje; Da nyi dúh-
i v-díke tráhi Angel bô 'zivôcsim v-
práhi.

Nôta: *Obüdi sze, oh me szrdcel!*

(*Térj magadhoz, drága Sion.*)

22. Gda i jasz, na mojem cíli Szta-
novsi, dûso püsztím, I vu
szmrtí tíhom kríli Po vnôgom trúdi
zaszpím; Kak miroven de szen moj!

— I jasz bom v-skrinyi tesznoj Szladko pocsívao z-vernimi, V-goszpodni odícsenimi.

2. Zdaj escse je szen moj — nemír, — Nemirovna nôcs moja; Ár mi 'zítka vnôgi vihér Nemre dati pokoja: Ali vu groba kmici Nebom vecs, kak v-temnici; Tam bom szlobodscsino v-zívao, I v-vecsnom míri pocsívao.

3. Medtêm, geto v-groba nôcsi Li verni tího szpíjo, Kí, pri vszozj szvojjoj krhkôcsi, V-szüknymi szvetsztva zaszpíjo: Vcsi i mené, ocsa moj, Postüvati zákon tvoj, Da csíszti, — nê, kak grêha rob, Idem ednôk odtéc v-moj grob.

4. Vszákdén mi daj krédi bidti, I csakati moj konec, Nâ mirovno morem idti Pred tébe, velki szodec: Ni szladkoszt zemlé dobrôt, Ni szkuza moji szirôt, Me nepácsi tího mrêti, V-szlabi, ali mocsni létí!

• Nôta: *'Zítka goszpôd! kak szlab i.*

23. Nej szem vesz práh, niti csr-
vôv porob! — Nê! —
vecsnoszt je cíl moj! — Li do csasza

sze szránim jasz vu grob, Po trúdi na pokoj: I, csi gli práh, pepél posztánem, Dönok veke, znam, neosztánem V-szprhlívoszti.

2. Ednôk toti nevedôcs povêhnem, Kak med vihérom cvêt; Kak vsza márna dugoványa, lêhnem, I táosztávim szvêt, Gda sze, v-szmrti vihérnoj nôcsi, Od satora szvojga razlôcsi Dúsa moja.

3. Dúsa de mi k-Bôgi sla na radoszt, V-sereg odebráni; Têlo mi pa pobo'zni szrdc szkrbnoszt Z-lübéznov pohráni: Dokecs nyidvi v-díke tábori Vjedínati má pá naszkori Bo'za zmo'znoszt.

4. Sztotine i lêta pretecséjo V-dôli mrtelnoszt; Ali moja tam nepreminéjo Vu nemrtelnoszt: Jezero jezér sztotin be'záj, De mi tam li megnenya tekáj, Vu vecsnoszt.

5. Eti, kak gvant, vsza, vsza premedlêjo; Ár szo megnenya dár: Vsza lêhnejo, gda sze nedovêjo, Kak meglé mární szpár, Li szam jasz bom vu nôvoj môcsi Sô po groba vihérnoj nôcsi Na vecsni sztan.

6. Kak mi nebi Bôg lübézni szpu-
no Prsz moji 'zelênye, Kí mi je szam
v-isztini zakúno Díke zadoblênye! —
Kakda nebi moje vernosztí Koronü-
vao on vu vecsnosztí, Po pravici!

7. Nê! — nê szem jasz szprhlí-
voszti porob! — Vekvecsnoszt je cíl
moj! — Li do csasza sze polo'zim
v-moj grob, Po trúdi na pokoj. Ne-
mrtelnoszt noszim vu kríli; 'Z-nyé
vüpanyem zaszpím veszéli, V-szmrt-
noj nôcsi.

Nôta: *Krisztus mi je moj 'zítek.*

(Krisztus, te vagy életem.)

24. Naj szi mi têlo moje Szmrt vu
práh pokoszi; Dúse mi v-
nôcsi szvoje Prepaszt nepogrozí.

2. Dúsa mi prêk groba má Vecsno
domovino, Gde ji Bôg v'zívati dá
Blázensztva vretino.

3. Naj sze mi tak grozí grob Vu
szvojoj bivoszti; Nevcagam: Ár vecs-
ni rob Nebom szprhlívoszti.

4. Gdagodi me Bôg moj scsé Od-
téc vöpozvati: Naj mi 'zítek odsze-
csé. Nescsem morjüvati.

5. Zmo'zen je on zdr'zati Mené i
vu szmrti, I blá'zensztvo mi dati Tam
v-nebeszkom vrti.

6. Zrúsi sze tak, sator moj, Eti v-
márnom 'zítki, Ponôvi sze pá sztan
tvoj Vu vecsnom prebítki.

7. Csi znam eti v-vernosztí Be'záj
moj szkoncsati; Tak sze jasz vu
vecsnosztí Mam koronüvati.

8. Tam, tam sze mam resiti Vszê
nevôl zemelszki, I veke veszeliti V-dr-
'zélaj nebeszki.

Na lasztivno nôto.

(Minden e földön csak elmulandó.)

25. Vsza szo na zemli etoj pre-
idôcsa; Vsza szo, kak meglé
szpár, preminôcsa. Ka 'zelês, dűsa,
eta vidôcsa? — Iszcsi, iszcsi li ta pre-
sztajôcsa.

2. K-tebi, Bôg, szrdce jasz pozdi-
gávam, Szvetszko précimbo rad zame-
távam; Ár je nyé díka, kak szenya,
márna, I dűsi zlehka naveke kvárna.

3. V-nikom na zemli, niti na nébi
Vékse radoszti nemam, kak v-tebi;

Záto z-'zelényem k-tebi prihájam ; Ár
vecsni kincs moj v-tebi nahájam.

4. Csi bi taki bio v-protivni rokaj,
Ali vu szmrti r.ôcsi i mokaj, I csi bi
le'zao vu groba kríli : Ka bi sze sztra-
so sz-tebom, Bôg míli?

5. Hodi, szká'zi mi tvojo miloscso,
I vtisaj, ocsa mojo te'zkôcso ; Boj
szmileni deteti tvojemi, Nevtaji trôsta
szrdci mojemi.

6. Oh! — vcsi me tebé sztálno lű-
biti, I tebi vszedni v-szvetsztvi szlű-
'ziti : K-konci zlehkôti mi szmrtne mo-
ke, I vzemi dűso vu tvoje roke.

7. Tam bom lűbézen tvojo szpozná-
vao, I tebé z-vísnim glászom zvisá-
vao ; Tam bom ti szpêvao v-díke
szvetloszti Peszem blá'zene nemr-
telnoszti.

Z-sztári mrtvecsni kníg prêkvzéte.

Nôta : 'Ze vu veszélje tá pojdem.

(Oh felséges Atya Isten.)

26. Dén velike szrditoszti Má szvét
v-ôgnyi raztopiti, Szvedocsi
nam prorok szvéti.

2. Sztrahsno velki szôd tô bode,
Gda on szodec szôdit príde, 'Zíve
mrtve szôdo bode.

3. Grobi sze gori odpréjo, Vszi mrtvi
vö 'znyí prídejo, Pred Bo'zi trônus
sztánejo.

4. Národje do trepetali, Mr'vi do
z-grobov sztápali, Pred Bôgom od-
govárjali.

5. Knige sze gori odpréjo, 'Znyí
sze szrdc szkrovnosztí zvêjo, Vsza gor'
szpíszana jesztejo.

6. Vsze ka je tû bilô szkrito, Sze
bode vidlo odkrito, Nesztáne nika
zakrito.

7. Oh jasz grêhsnik! ka bom csinio?
Sto de me v-sztráhi batrívio Ino od
szkvarjênya resio?

8. Nébe i zemle sztvoritel, Vecsne
miloscse daritel, Bojdi teda moj zdr-
'zitel.

9. Szladki Jezus szmilúj sze mi, Kí
szi za grêhe vmorjeni, Dúso mojo
obari mi.

10. Med tv'e verníke me vzemi,
I od grêhsnikov odsztrani, Kre dêszne
tv'e me posztavi!

11. Z-potrím srdcom te prosím,
Vu práhi klecsécsi molim, Da neprêi-
dem, — veke 'zivém!

12. Na on dén placsa velkoga, Gda
sze odpré zápor groba, Vszí mrtví
sztánejo 'znyega.

13. Csíni oh Bo'ze milosztso, Drá-
gi Jezus, daj obrambo, Vu neb'szaj
vecsno hrambo!

Nôta: *Zakâ sze zvisáva.*
(*Mintha szárnyon szállna.*)

27. *Zakâ* sze zvisáva szvét v-díke
márnosztí, Steroga szrecca
je nigdár nê v-sztálnosztí: Tak hitro
preminé cvêt nyegve zmo'znosztí, Kak
poszôda zemlé, stera je v-szlabosztí.

2. Gde je z-nász, Salamon nigda
odíczeni? Ali gde je Sámson voj ne-
obládani? I gde je Absolon lêpi osz-
nâ'zeni? Ali pa Jonáthan, Velike lü-
bézni?

3. Kama je Julius szprezmo'znim
ládanyem? Kama je bogátec z-szvet-
lim goscsávanyem? Povê, gde Tullius
z-lêpim z-gucsávanyem? I Aristoteles
z-môdrim zmislávanyem.

4. Teliko vládnikov plemenita dela,
Teliko vŭszt, stera szo z-môdrosztjom
cvela, Teliko goszpodé, i ka te szvét
pela, Vu ocsnom megnyenyi, Vsza
szo premínola.

5. Oh kako je krátka eta szvetszka
díka! Nyegova radoszt je, kak tēnya
csloveka; koterá nam jemlé vszigidár
ta nebeszka, I vu hŭdo pela Z-blod-
jenyé csloveka.

6. Oh jēsztvina csrvôv, zakâ sze
tak mecses? Oh prâh csrna zemla
zakâ sze zvisávas? Geto neznas, jeli
vŭtro 'zivo bodes. Vcsini z-vsákim
dobro, Dokecs escse mores.

7. Eta szvecka díka za veliko sze
má. Vu szvétom píszmi sze pa, Kak
cvêt pred nász dá; Kakti líszt od
vôtra sze v-neszé hitro tá, Tak cslo-
veka hitro 'Zítek szvetszki nihá.

8. Za tvoje ne dr'zi, ka sze lēhko
zgübí: Ka ti je pa szvét dao, scsé
nazâ naj dobí: Tá zgoránya iscsi:
boj ti szrdcé v-nébi: Bláj'zen je on
cslovek, Kí sze szvéta znebi.

Na lasztivno nôto.

(Szivem szerint kívánom.)

28. Z-szrdcá 'zelém, ka právim, En blájzeni konec. Rad ete szvét osztávím, V-kom szem li tühinec. Z-nevolámi obvzétí, I z-velkov 'zalosztjôv, Scsém sze k-tebi vrnôti, oh Jezus, z-radosztjôv.

2. Vêm szí me tí odkúpo, Od szmrti i pekla, Tvoja, tak szí me lúbo, Je krv za mé tekla. Zákâ bi sze tak bojao szmrti, pekla, vrága? K-tebi tak bom rad odhájao, K-tebi szam rêcs drága.

3. Csi gli je 'zítek szladtki, Ta szmrt je pa britka, Dönok rad merjém szladtki Jezus, dobim haszka. Jasz znam za bôgsi 'zítek, Kam' mi dŭsa ide Szmrt mi je li dobícsek, Po nyê radoszt zíde.

4. Csi me gli i szvét ráta, nâ tŭ du'ze 'zivém, Bogásztva doszta zláta, Mi ká'ze vszáki dén. Dönok za tá nemáram, Ár li malo trpí; Jasz li scsém v-nebeszki hram, Ki z-radosztjom kipí.

5. Csi gli sze jasz odlôcsim Od
moj' priátelov, Dönok znám vörvajô-
csim Bôg dá té blagoszlov. Ka sze
v-lêpi nebészaj Pá vidili bomo, Gde
na veke v-radosztaj Vszi 'ziveli bomo.

6. Csi gli za szebom v-bôge Nihám
szirotnice, Steri nevôle vnôge Bolí moje
szrdcé. Dönok jasz scsém rad mrêti,
Ar sze vŭpam v-Bôgi; On scsé szkrb
na nyé meti, Rêsi z-nevôl vnôgi.

7. Ka sze tak dreszelíte, moje szir-
rôtice? Bôg hráni, kak velíte, Nebesz-
ke vsze ftice. Pobo'znm szirotnicam,
Je on Ocsa drági, Takájse i vdovicam
Varivács vu blági.

8. Záto sze 'ze li k-tebi, Moj Jezus
obrném. Dáj mi, da jasz vu tebi Tího
vöpreminém. I pelaj me vu 'zítek,
Steroga szí ti szam, Zadôbo na pre-
bítek, Z-tvojov krvjôv vszém nam.

9. Daj mi oh Jezus lêpi! Ka proszim
od tébe. Szlabo vero mi krêpi, I daj
mi môcs z-nébe. Bojdi kre méne v-
mojem Szkrádnyem boji, gda sze Voj-
szkújem, i vadlújem: Szpunilo sze
je vsze.

Na lasztivno nôto.

(Minden ember csak halandó.)

29. Vszí lüdję morejo mrêti, Vszá-
ko têlo je kak cvêt; Ka'zi-
vé tü, more preidti; Csi scsé meti
nôvi szvét. Eto têlo má szprhneti;
Csi scsé díke szvetloszt meti, Stero
je Bôg pripravo, Szvojim vernim
vövjavo.

2. Záto jasz ete moj 'zítek, Da sze
vídi mojemi, Bôgi rad tá denem bri-
tek, Vu vszem sze podám nyemi; Ár
vu Jezusovi ranaj, Mám zvelicsanye i
dlanaj; I moj trôst, gda bom vküp
sztit, Bode Jezusova szmrt.

3. Jezus je mrô szám za méne. V
nyem mám jasz zvelicsanye. On bode
v-szmrti kre méne, On je moje vüpa-
nye. Záto z-szvêta rad odhájam, Vu
nebésza, gde nahájam Szvéto Trôszto,
sterom bom V-szeszkôsz glédao z-
radosztjom.

4. Tam de 'zítek vsze radoszti, Gde
vnogo jezér dűsic, Szlű'zi v-nebeszkoj
szvetloszti, Bôgi, Ocsi szírotíc; Gde
szpêvajo Serafinje I vszi szvéti Ke-

rubinje; Szvéti, szvéti, szvéti je Ocsa,
Szin i Dúh kí je.

5. Tam szo sztári Pátriárki i sereg
vszê prorokov. Tam szo králevszki
mo'zácke, I dvanájszt Apostolov. Gde
szo vküp szprisli v-teliki Lêtaj, máli i
veliki; Gde Bogá vszi glédajo, Alle-
lujo szpêvajo.

6. Oh Jeru'zá'el! kak sznâ'zen Szi,
v-tebi je lêpo vsze. Tam angyelszka
szladka peszem Ino mu'zika jes'te.
Tam radoszt, 'zítek, blâ'zensztvo Gosz-
podúje; nê preklétsztvo; Tam ovo
szunce zíde, Stero nigdár ne zájde.

7. Ah! ovo szem 'ze zagledno, Vsze
té díke blâ'zensztvo. Sznâge mám 'ze
oh! poredno, Bêli gvant i králevsztvo.
Na mojoj glávi korôna Sze lescsí, z-
sterom Bôg lóna Szvoje verne; ve-
szelje, Mám vsze v-Bôgi obilje.

8. Tü bom 'ze vszigdár prebívaó,
Dobro nôcs roditelje; Bôg vam plá-
csaj, ka szem v'zivaó Vasega, priátel-
je. Bratje, szeszt e i bratánci, Vsza
rodbina ino znánci, 'Zivte szrečno
Bôg zvami, Szprávlajte sze za nami.

Na lasztivno nôto.

(Bizony meglészen az idő.)

30. Goszpon Jezus, jasz dobro znám, Kâ mi je ednôk mrêti; Gda pa i kak têlo nihâm I gde na etom szvêti? Neznam; ár v-szôdbi tô tvojoj sztojí i nê v-vôli mojoj, Li tí moj konec vídis.

2. I geto jasz, kak dobro vês, Po tvojga Dühá dâri Sze li v-tebi, ka szám 'zelês, Vűpam nê v-niksoj sztvári. I ka szí me ocsiszto szám Z moji grêhov, za gvüsno znám, szpravo szí mi nebésza.

3. Proszim te tak, oh Jezus moj! V-toj miszli me obdr'zi; Ne dáj mi szkleknoti Dűh tvoj Od nyé, nego jo zvrsi; Da tvoj osztánem v-pámeti; Dokecs mi dűsa cd eti szvetszki v-nebésza príde.

4. Dáj mi, tô je lêhko tebi, da tího vöpreminém, I z rázumom, mojo tebi Dűso tá dâm, gda merjém. Tak v-právoj vöri v-radoszti Na poszteli zvsze 'zaloszti szvetszke k-tebi odhájam.

5. Csi me pa na lűdszkom pôli Po roblenyê v-pobêgi, v-ognya, v-povôd-

ne nevôli, V-gládi, ali pa V-kügi, Z-dokoncsenyá scsés tvojegea vkraj vzé-ti; pôleg mojega 'zitka, me tak ne szôdi.

6. Dáj mi Bo'ze v-szlêdnvoj vöri Mrêti vu právoj vöri, Pomágaj me v-szmrtnom boji, Naj sze szrdcé ne bo-jí; Da blá'zeno vöpreminém, V tvo-joj krvi szí pocsiném, Kô szí za mé prelejaó.

7. Záto sze preporácsam v-tvoj, oh Goszpodne, prebitek; Ár je szmrt li dobícsek moj; A tí szí pa moj 'zítek. I eto têlo gvüsno znám, Na szôdnyi dén zbüdis tí szám Na 'zítek vekivecsni.

8. Bojdi kre méne oh Jezus! Gda nikaj vecs ne csűjem, Ino gda 'ze vecs oh Krisztus, Nikaj gúcsati nemrem. Ah! teda mi zdűhávanye Poszlűhni na zvlicsanye, I pelaj me v-nebésza.

Na prêdnyo nôto.

31. Hodi grêhsnik, pogledni me; Jasz szem 'zivo, tí 'zivés; Ka szí tí zdâ, tô szem bio jasz; Ka szem jasz, i tí bodes. Tí za menom jasz pred tebom; Ne miszli szí z-

tvojim szrdcom; Ka ti nigdár ne-
vmerjés.

2. Ravnaj sze, i szvéti meri; i z-
szôdbe sze szpomínaj; Pride hitrè
szmrt pred dveri; Csi sze dr'zís za
nikaj. Vídis réd je dnesz nad menom;
Vütro de lehko nad tebom, Ka csi
escse té vecsér?

3. Ne pravi: mládi szem escse,
Dugo morem 'ziveti. Sztar szizadosz-
ta z-miloscse Dúso tvo' vöpüsztti.
Lehko bos escse dnesz vküpsztrt; Ár
sztaroszti ne gléda szmrt, Kak szizak
nacsi míszlis?

4. Kelikokrát szapo püsztis, 'Zitka
en tao vkrâ píhnes, I stímas, szmr-
ti odbé'zís; Ali v-jamo sze szúhnes. Tí
tvoj grob dr'zís na sztô mil; I komaj
je na eden cil, Szmrt li noszis vu
nádraj.

5. Ne pravi: jasz szem frisek, zdrav,
I escse morem jeszti; Ah! v-etoj vöri
sze ti prav scsé skrinica prineszti.
Ta biztra szmrt ti ré'ze krüh Vszak'
dén vu rôke, ka scsés tü? Li ravnaj
sze tak na pôt.

6. 'Zítek tvoje je li din, pene, Sznég,
rosza, vöszk i szenca; Líszt, ki sze

hitro tá pihne, Cvêt, kí vehne od'szun-
ca. Gda sze ni ne domíszlimo: Tak
nam velíjo: no hodmo; Dugo szmo
'ze tak eti.

7. Dokecs 'zivés tû, 'zivi tak, Da
blâ'zeno preminés. Tí neznas gda?
gde? ali kak? Od szmrti sze poberés.
Ah! miszli, miszli tak nazáj, Li eden
sztôp, eden szpadáj, Pela te na vek-
vecsnoszt.

8. Ne miszli tak; nê je szila; Vêm
sze escse szpokorim, Gda de bete'zna
vsza 'zila; Te sze z-Bôgom jasz zmi-
rim. Sto zná, jeli bos bete'zen? Leh-
ko konec vzemes sztrahsen, Sto de ti
te pomágo?

9. Oh! szprávľaj sze, zdâ je vrême'
Miszli szí vszákóm deli, Csi me zdâ
z-szvêta Bôg vzeme, Na dobro de
mi jeli? Kak bi k-mojemi grobi sô?
Kak k-szôdbi pred Bogá? i tô Tak ti
szmrt bode k-'zítki.

Nôta: Z-szrdcá 'zelém, ka právim.

(Szivem szerint kívánom).

32. Szlobôd jemlém jasz vezdaj,
Od tébe, szvêt jálni, Húdo-

ga tvojga 'zítka, Nê vecs trbê meni. Bole je meni pojdti V-nébo i tam sztáti, Pri mem Zvelicsiteli, Ki je darovník moj.

2. Oh Jezus prelübléni! Engedüj tí meni; Ako têlo nevôle, I bolezní trpí, Od méne vkraj odvzemi, Dáj tího szmrt meni, Szrdcé moje pokrêpi, Dáj mi 'zítek vecsni.

3. Szklenyeno je v-mem szrdci Tvoje szvéto imé, I moke zapíszane, Zátó sze veszelim; Z-tvem lícem me preszvêti, Vu mojoj potrêbi, Da sze bom v-tom veszelio, Ka szí za mé trpo.

4. Zapísi moje imé V-'zítka vecsne knige, I zvézi mojo dűso Vu tvoje vezalo; Da pred tebom po zemli Bom hodo blá'zeni, I díko szpêvao bom ti, Vu lêpoj szvetloszti.

Na lasztivno nôto.

(Győzhetetlen én köszálam.)

33. Oh Jezus Krisztus moj 'zítek! Pomôcs veszélje vűpanye, Vandrar szem jasz na tom szvéti, Te-'zíjo me vnôgi grêhi,

2. Teska pôť jeszte v-ország tvoj
Vu Paradízom nebeszki, Tam je mo-
je právo meszto, Za kô szí krv vö prelêjo.

3. K-toj pôťi me szrdcé gibko, A
têlo je nedovoľno; K-tebi zdüháva
mo' dűsa, Vzemi jo k-szebi v-nebésza.

4. Pokrêpi me z-tvojov mokov, Gda
sze vojszkűvao bom z-szmrtjôv, Tvoj
trűd naj zlehkôti mené, Ino vezalo
odvéze.

5. Gda jeziki rêcs zmenká sze, Naj
me trôsta tvoj Dűh szvéti, Dáj bláj-
zensztvo mojoj dűsi, Gda mi zmenka
ôcs vidênnye.

6. Naj tvoj kríz podpora bode,
Meni, a grob pocsivanye, I z-tvojim
liliom csisztim, Têlo mi zagrni proszim.

7. Na dén szkrádnyí obűdi me, Na
právi sztran posztavi me, Da sze men-
tűjem szkvarjenyá, Kô me z-nebész
vö zapéra.

8. Ponôvi mi têlo moje, Da sze
szvéti kako szunce, Glihno vcsíni k-
szebi tí nyé, Ino k-angelom nebeszki.

9. Jezus! Dopűszti nam eto, Da vszi
v-nebésza prídemo, Tvo szvéto lice
glédamo, I z-Tebom sze veszelímo.

Nôta: *Vsza szo na zemli etoj preidôcsa.*
(*Minden e földön csak elmulandó.*)

34. Nesztálen je szvêt; cvêtje povêhne, Zvêzda dol' szpádne, preminé i vsze. Hitro nam zájde szunce radoszti, Ne vujde niscse grobi i szmrti.

2. Ali prêk groba — vcsí nasa vera — Csáka 'ze sztálna nasz domovina. Eti bár szrdce v 'zaloszti vêhne, Tam nega vecs szkúz, nega vecs rane.

3. Oh trôst lübléni, prídi doli knam, Prídi i szedi na ete grob szam; Csi de sze eti csüo jok 'zaloszten, Naj ga potrôsta glász tvojj vekvecsen.

(Poszl. POLGÁR SÁNDOR.)

Nôta: *Szvetlo szunce je 'ze zaislo.*

(*A nap immár elenyészett*)

35. To okorno húdo szrdce Trepecse od szmrti; Ali ta pobó'zna dúsa v-nyê príde k-pocsínki,

2. Zakrije nász bár mrzel grob Vu szvo' kmicsno krílo, 'Znyega sze zbúdimo ednôk Na 'zítek veszélo.

3. Dáj mi záto, oh Goszpodne, Tak eti 'zivetí, Da me vera, trôst, lübézen Szprevája na sztezi.

4. Etak gdakoli príde szmrt, Sze nemam sztrahsiti; Jezus mi bode môcs v-boji, Nemam poménkati.

5. Blagoszlov de me szprevájao V-groba mojga krílo, Dúso pagor' vze-me néba Vu vekvecsno díko.

(Poszl. FLISZÁR J.)

Nôta: *Na lasztivno nôto.*

(*Oh nagy Isten, sok a vétkem.*)

36. Oh kak placzna je tá skryna, Oh kak túžno 'zalosztna; Bár kaksté je osznâ'zena, z-cvêtjem, venci kincsana. Vszáko okô, ká jo vídi, Sze jáko britko szkuzí, Povehnyen cvêt, drági mrtvec, Vtrgnyen ti je 'zítka konec.

2. Britke szkuze vszi tocsimo, k-grôbi te szprevájamo, Z-ster'ga ed-nôk gori sztánes I Bo'zo díko vze-mes. V-vere nárocsaj pocsívaj I nyé szladtek szen v'zívaj! Z-Bôgom sztani, pocsíni szí, Vu Jezusa iméni.

(Poszl. FLISZÁR J.)

I. Mrtvecsne Rázlocsne Peszmi.

1. Nad mrtvimi rázlocsne sztarosztí.

Nad málim detetom.

Nôta: 'Ze vîdis sztálnoszt szvetszko.

(Szivem keserûségét.)

37. Ah! — nas zemelszki 'zítek Je li megnenya hípek; Kak gîngav cvêt, povêhne, I, kak szpár meglé, lêhne.

2. Rô'zica v-zorje cveté; Vecsér sze csrv v-nyô szmeté, Podjê ji vsze 'zilice, I sztrga 'zítka klice.

3. Taksi je deteta cvêt! — Komaj, kâ zaglédne szvêt, Podpîhne szmrten vihér, I tû je szlêdnyi vecsér. —

4. Jaj! — taksi je vszê 'zítek I zemelszki prebítek! — Gda najlepse cvetémo; Te náglo vöminémo.

5. Vszi v-cslovecsoj bîvoszti Szmo robi szprhlîvoszti; Vszi z-csaszom povêhnemo, I, kak tênya, lêhnemo.

6. Kakda tak v-bátrivnoszti Szlû'zîmo telovnoszti, Vidôcsi odprêti grob, Koga mo vszi, vszi porob? —

7. Ovo! — v-krílo skrinýice Polo-
'zene rô'zice Ráni szpadáj szvedocsi,
Kâ szmo vszi práh 'zivôcsi.

8. Jaj! — nyé szunca szvetli trák
Je oblégao szmrten mrák; V-práh je
szpadno nyéni cvêt, I vgászno 'zítka
poszvêt.

9. Ali nyéna dŭsica Je 'ze nébe rô-
'zica, I szpêva vu szvetloszti Himnus
nemrtelnoszti.

10. Tá csáka rodítele, I verne va-
ritele, Gde jo pá v-nyi nárocsa Na-
zâdá 'zítka ocsa. —

11. Nihájte tak tá 'zaloszt, I dícste
visno môdroszt: Ona je z-nevôl vnogi
Na veszélje sla k-Bôgi.

12. I ví za nyôv setŭjte! V-sztráhi
bo'zem potŭjte. — Szprávajte szí v-
vernoszti Mír blá'zene vecsnoszti.

Nôta: *Ah Bôg! poszlŭhni me.*

(*Uram, hallgass meg az én inségemben.*)

38. Vídís, kak lêpe rô'zice szêhne-
jo, I v-gingavoszti decsica
vêhnejo! — Cslovek szkozniŭj I verosz-
tŭj! — Ár tvoji dnévi nevedôcs lêhnejo.

2. Kak 'znyec z-psenícov navküp rēze trávo, Neprestímavsi, gde je betvo právo; Tak podéra Mòcs vihéra, Tak premecse szmrt z-szilov lüdi sztávo.

3. Oh! tak, csi szí gli erdecí, kako cvět; Neobecsaj szí vnêmar vno'zino lét. — Vküp bos sztrti Tí od szmrti, I, gda nestímas, náglo osztávis szvét.

4. Ka za vrêdnoszt má lét tvoji vno'zinoszt, Csi te nesznâ'zi práva plemenitoszt? — V-pobo'znosztí I v-jákosztí Sztojí csloveka jedína velikoszt.

5. V-gingavom cvêti decsica merjéjo, I dönok dugó zadoszta 'zivéjo; Ár na hípek Vecsni 'zítek Csáka nyé, gda nedú'zno vöminéjo.

6. Pobo'znoszt ti tak podú'za tekáj lét, Kaksté rano ti povêhne 'zítka cvět. Vu nyé kríli Sze na cili Odpré vszêm neszkoncsane bívosztí szvét.

7. Nyê, nyê poszvêti na áldov tvoji 'zítek; Naj, gda pretecsé nyega krátki hípek, Blá'zena szmrt Ti odpré vrt Díke, i szprávi vecsnosztí prebítek.

8. Etak te nede sztrásila szlédnya nòcs, Ár te na nika neszprávi niksa mòcs: Z-mirovnosztjov I gvüsnosztjov

Osztávis szvêt, na vekvecsnoszt prêk-idôcs.

9. Csi znás, kak deca, nedú'zno 'zivet, Dühovna bole, kak szvetszka 'zeleti, I vu prti Tvoje szmrti Szmés gvüšno vüpanye blá'zensztva meti.

10. Oh szrecsen tí! — ár vu csi-sztôcsi szrdca Sztôpis pred sztolec pravicsnoga szodca. — Kaksi poszvêt I díke szvêt Sze ti odpré tam, prêk márnosztí szunca! —

Nôta: *Zakâ sze zvisáva.*

(*Mintha szárnyon szállna.*)

39. Vrêmen tecsé bisztro, Liki sztrê-la hitro, Odíde, kak szenya I od szunca meglá. Zíbel moja mála Sze komaj zacséla: 'Ze szem szmrtí porob Polo'zeni vu grob.

2. Oh ócsa moj drági, Nemam tú sztálicsa, V-preminôcsem szvêti Vecs prebiválicsa. Morem odhájati, Ár me zové ocsa; Jaj jasz mála rô'za, 'Ze szem preminôla.

3, Vcsera, kak vióla I rô'za v-ogradi, Tako szem sze szvêto Vu tom szencsnom szvêti. 'Ze je povêhnolo

Moje szrdcé v-meni; Jaj jasz mála rô'za, 'Ze szem preminôla.

4. Bojdi bo'za vola, Vszáki etak ercsi, Naj obrné na nász Milosztivne ocsí, Da nász po tom 'zítki Prelêpo odícsi; Jasz jasz mála rô'za, Daleko szem pojsla.

Nôta: *Zvelicsano preminênye.*

(*Gondviselő édes Atyám.*)

40. Cvétje, náraszjé 'ze szpíjo, V-mrzloj zími pocsívajo; K-szprotolêtji sze zbüdíjo, Po zíme sne o'zivéjo.

2. Máli (mládi) mrtvec, rô'za lêpa, Escse prvle, kak bi cvela, Povêhnye-na tü nász nihás; I vu kmicsen grob odhájas.

3. Pocsívas vu groba kríli, Z-tvoj-mi lüblénimi v-míri, Dönok od nyíh oh, kak dalecs, Jócsemo sze za té'prevecs.

4. Vúpamo sze szprotolêtji, tomi vekvecsnomi 'zítki; Gda sze grobi gor'odpréjo I vszi mrtvi 'znyíh zbüdíjo.

5. V-tom vúpanyi tü sztojímo, Na

Bôga sze zanihámo! Szrdc boleznoszti
vthsamó, Ar sze ednôk pá náidemo.
(Poszl. FLISZÁR J.)

Nad ednim — jedínim detetom.

Na lasztivno nôto.

(Kitették a holttestet az udvarra.)

41. Vö szo djáli mrtvo têlo v-dvo-
riscse, Túzna mati, szírotin-
szka szkuzí sze; Jôcse sze za jedíno-
ga színeka: Koga nyê je vzéla szmrť
neszmlena.

2. Neszéjo mrtveca vdiljek po cesz-
ti, Vszáka dűsa sze szkuzí pri szpré-
vodi: Jôkajôcs ga szprevája túzna
mati, Sto jo vídi, sze szkuzí v-bo-
leznoszti.

3. Zalosztna szo Nain várasa vráta,
Jôkajôcs neszéjo szkôsz nyí junáka,
Szírotne materé szína jed'noga, Zgü-
bíla ga je szirôta vernoga!

4. Ah, da sze szvétijo Naina vráta,
'Zitka rêcs neszéjo szkôsz na nyé
brátja, „Nejôcsi sze!“ — ercsé Je-
zus materi, „Nejôcsi! tvoj mrtev szin
de zbűdjeni!“

5. Skrinyo neszécsi sze lék'no, sztá-nejo: Sto je, kí je szmrti tak prôti sztano? „Sztani gori!“ — Je zdâ mrtveci pravo . . . I na nyega rêcs je mrtvec gor' sztano.

6. Ah, da sze lescsîjo Naina vrâta! Veszéla mati ide szkôsz blá'zena: Veszeli sze jedínomi színeki, Kí je tak csúdnó od mrtvi zbüjени.

7. Oh matere, míle 'zenszke szlíh-sajte, Vase szkuze pred Jezusom ví tocsste, Objôcsite te mrtelne mladéncé, Stere ta szmrt ino grêh odvász vtrgne.

8. Blá'zen Jezus, vídis kelko je mrtvi, Tí je zbüdíš, csi szo vrêdni, od szmrti, Pomí'új je, zgledni sze na szkúiz moke: Zbüdi vszâko szrdce z-grêha naveke.

(Poszlov. FLISZÁR JÁNOS.)

Nad szírotinszkim detetom.

Na obszojno nôto.

(Mennynek, földnek teremtôje.)

42. Bôg! tí szi szírotíc ocsa, I szmileni hranitel; Tí vekivecsna miloscsa, Szi nyí sztáve rav-

nitel : Tí vzemes pod perôti, Kim je szvêt i sors prôti.

2. Tí pobéras roditele Od gingavi otrokov; Vkrâjemlës nyim voditele Z-neprebrôdjeni zrokov: Tonis nyé v-sztávo szú'zno, Szvêti na példo tú'zno.

3. Ali dônok nezamüdís Deliti nyim dobrôte; Nego sze, kak ocsa, szkrbís. Za vsze vbôge szirôte; Nyé bránis z-csüdnim tálom Prôti vszêm 'zítka válom.

4. 'Ze med lüdmí nyim zbüdjávas Pobo'zne hranitele, I na 'zítka sztezi dávas Nyim môdre ravnitele; Varjes nyé po angeli, I szrdcsni prijáteli.

5. Tam pa z-dêsznov szmilenoszti Nyim szkuze dolizbríses, Gda je v-'zítki veszélnoszti Med blá'zene zápises, I vjedínas z-angelmi, Ino nyí roditelmi. —

6. Oh! — i eta szirofíca Je, ocsa, tvoja bíla; Záto je tvojega líca Vidêneye zadobíla, Geto je z-nevôl i zla K-tebi na popolnoszt sla.

7. Naj szpí v-szirotinsztva prti Nyé têlo v-zemle kríli; Dúsa pa vu díke

vrti Naide sztáneke veszéli. — Ocsa, tí odícsi nyô, Da vekveke tvoja bô! —

8. Ví pa, kí szte z-szmilenosztí Nyé sors tú lehkôtili, I nyô z-dêsznov lü-béznosztí Na vsze dobro pôtili, Vzemte za mílo sztálnoszt Nyé mrzli vüszť zahválnošť.

9. Szprevodte nyé mrzlo têlo Szpostenyom na sztan míra, I áldüjte szkuzo vrêlo Nyê k-pocsinki vecséra; Naj szpí tam, dokecs jo Bôg Na 'zítek zbüdí ednôk. —

Nôta: *Vrêmen tecsé i k-grobi.*

(*Jézus én bizodalمام.*)

43. Tú'zno, ranyeno szrdce! Kama je vsza tvoja radosť Zdâ, gda ti míra szunce Zakríva globoka 'zalosť; — Zdâ, geto v-szmrtnoj sztávi Tebé vesz trôst osztávi? —

2. Vídim, z-szkuzov polêvas Tí zdâ tak ráno skrinjico, I v-placsi omedlêvas, Preszámnajôcs groba kmi-co, Stera ti trák veszélja Vtápla v-oblák dreszélja.

3. Ali — ah! ka ti valá Placs tvoj nad tim preminôcsim? — Szmrť

nyega nazânedá Szkuzam tvojim, kak-
sté vrôcsim! — Ár gda jaj szírotice
Gene nyé mrzlo szrdce? —

4. Prêk groba temne nôcsi, Prêk
kotára mrtelnosztí, Prêk ti nepreszta-
jôcsi — Iszcsi trôst vu vekvecsnoszti.
Li k-veri tvojoj bê'zi; 'Z-nyôv szí ra-
ne obé'zi.

5. Vera je angel mira, I bolezní
ran vrács práví V-temnoj nôcsi vi-
héra, I escse i v-szmrtnoj sztávi: Ona
te razveszelí, Gda v-isztini tak velí:

6. „Nê szte záto 'zivôcsi, Naj vasz
szmrt vu grob szûnyáva, I v-nyega
temnoj nôcsi Cšrvom na porob prêk-
dáva — Oh nê! i v-szprhlívoszti Szte
angelje szvetloszti.“

7. „Têlo toti, od dűse Razlocseno,
práh posztáne, Steroga szláp razpíse,
Neszécs v-dr'zéle neznáne; Ali z-
groba temnoszti Zíde na sztan vecs-
noszti.“

8. Dűh pa, kak bo'zi poszvêt, Ne-
vgászne vu szmrtnoj nôcsi: Nyega
na víszine szvêt Pozdigne te vszamô-
gôcsi, I na velikom cíli Odícsi v-szvo-
jem kríli.“

9. „Zaka sze tak szkuzíte Nad timi preminôcsimi? — Zaka placsécs dvojíte, Kak da Bôg nebi bio 'znyimi? — Vêm on z-nôcsi vihéra Pela nyé na sztàn míra!“

10. Kelko protivníkov má Cslovek na vandranya pôti! — Kelkokrát szpádnoti zná, Dokecs cíli ide prôti! — Kelki ráj têlo bôga, Kak glász szvojega Bôga!“

11. „I kak lehko sze vtoni Nyegva ládja v-globocsíno, Gda sze od válov goni, I zavdárí na pecsíno! Li on, kí rano zaszpí, Sze na vecsen mír vuszpí.“

12. „Sz-práha ide na 'zítek I on, nad kim zdâ jôcsete; Z-môk na tíhi prebítek; Ka sze tak nad nyim placsete? — Vêm on v-díke szvetloszti Cveté v-vecsnoj mladoszti!“ —

13. Tak blá'zeni trôst je dao Jezus nam v-návuki szvojem, Kí je szam rano zaszpao, Oh szmrt, v-mrzlom kríli tvojem, I, po groba temnoszti, Sô na díko vecsnoszti.

14. Nihájmo tak plakanye Nad nasim mrtvecom ránim, I sznâ'zmo tó

vüpanye Z-szrdcom goszpodni podá-
nim, Ka sze on tam ednôk pá Nam
na radoszt nazâdá.

Nad devojkov.

Nôta: *Ah Bôg! poszlühni me.*

(*Uram, hallgass meg az én inségemben.*)

44. V-szmti vídimo cslovecso ni-
csesztnoszt, Têla précimbo,
lepoto, zvisenoszt! — Li megnenya
Márna szenya Je mladoszti cvêt, i
vsza odicsenoszt.

2. Kelki sze gízda z-têla ginga-
vosztjov! Kelki z-lepotov i vugodnov
vrsztjov, Tak stímajôcs, Kâ szkrádnya
nôcs Potrplênnye má 'z-nyegovov blôd-
nosztjov! —

3. Kak rô'za, cveté devojka v-sza-
moszti I obecsa szí cíl szêre sztaroszti;
Ár nestíma, Kâ bi zíma Szmrtna nyô
zadávíla 'ze v-mladoszti.

4. Ali i nyé cvêt je li márna ténnya,
Ino nyé 'zítek li be'záj megnenya;
Ár povêhne, I tálehne On nedovêdno,
liki nocsna szenya.

5. Ah! — ona je ta nedú'zna viôla,
 Lepô cvetécsa v-szkrivni mêsztaj pôla,
 Stere obráz i gingav zrász Hitro ob-
 rédi v-mrzloj szénci dôla. —

6. V-taksem cvêti je tá devojka
 sztála, Stera je v-kríli szmrtnom zdâ
 zaszpála. — Jaj! — nevedôcs Odtéc
 idôcs, Je ona szvojo pártô dolidjála.

7. Nad nyé szpadájom sto sze nebi
 szkuzio, Ino zemelszke nicsezstnoszti
 nevcasio? Vkiip mo sztrti Vszí od
 szmrti: Sztári, mládi de pehár szvoj
 ednôk pio.

8. Stogodi szí tak, cslovek, boj po-
 bo'zen, I vôli bo'zój vu vszem prav
 podlo'zen; Ár v prosztôcsi I csisztôcsi
 Szrdca ti je tvoj vecsen kincs polo'zen.

9. Devojke! mête gorécse lampase,
 I nedú'znoszti poszvêtte dní vase. Ve-
 rosztújte, I szkoznújte! Z-niksov rú'z-
 nosztjov szí neblatte dûse! —

10. Etak, gdagodi príde szkrádnyi
 vecsér, I vász, kak rô'ze pó'zgé szmr-
 ten vihér: V-kríli práha, Brezi sztráha,
 Nagnete glávo na groba tíhi mír.

Nad szêrim sztarcom.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vóra pride.*

(*Bizony meglészen az idő.*)

45. Premiszli, cslovek konec tvoj,
I 'zívi v-pobo'znosztí. Kak
bi szmeo tí v-szénci szmrtnoj 'Ziveti
v-bátrivnosztí? — Csi gli dobís dní
sztarosztí; Nerêsis sze szprhlívosztí:
Szmrt te ednôk v-grob szühne.

2. I kak scsés sztaroszt dobítí, Ne-
go v-právoj môdrosztí? — Kak scsés
zadovolen bidtí Z-lêtni szêre szta-
rosztí? — Placsna je tim hüdím szta-
roszt; Pobo'znm pa tího radoszt I
vísni mír prineszé.

3. Ona vszê m vtère têla môcs, Ino
zburka veszélje; Vszê rázum oblêze
nyé nôcs: Vsze vtoni vu dreszélje.
Deca do znôvics tí sztári, I szvétí
z-sztála vecs k-kvári, Kak k-haszki i
blá'zensztví.

4. Ali ka zgübíjo oni? — Li ne-
volna zemelszka, Za stera, kak Si-
meoni, Sze dájo nyim nebeszka: Blá-
'zeni poszvêt vüpanya, Mír i gvüsnoszt
zvelícsanya Tam, vu 'zítki pravice.

5. Zgledni sze dnesz na skrinyico, Kakti cíl te'zkôcs vnôgi; Po nyê ide na pravico On, kí je szlú'zo Bôgi. — Ah, kak tího v-nyé kríli szpí On, kí je vsze szvoje potí Pobo'znoszti áldüvao! —

6. Blá'zen bos i tí v-sztaroszti, Csi szí sztálno pobo'zen, I, kak prijátel jákoszti, Bôgi vu vszem podlo'zen. Csí te krepkoszt têla nihá; Môcs düha ti nepomenká, Nevgászne trôst vüpanya.

7. Vüpanye je sztarcov díka, I najdragsa korôna, Z-sterov nyé na cíli 'zítka Goszpod za vernoszt lôna, Oni ni te nezdvójíjo, Gda v-szmrtnom dôli sztojíjo, Kak angelje vecsnoszti.

8. Kak vugodna je tak sztaroszt, Pri bôgabojznoszti! — Ka szí je prôti nyê mladoszt Brez' práve pobo'znoszti? — Li sztaroszt je szemen 'zítka, Stero vecsnoga prebítka Szád pri nása vu szvetszti. —

9. Idi tak na velkom cíli. Drági sztarec 'ze v-míri; Odêhni szí v-groba kríli, Po telikom vihéri! — Tam, prêk lét tú'zne sztaroszti, Zacsnes tí be'záj mladoszti, V-seregi düs blá'zeni.

Na lasztivno nôto.

(Elég immár.)

46. Zadoszta je! Bôg vzemi mi
dúso Vu Sion nebeszki!
Oszlôbodi, Moje trúdno têlo V-kmicsen
grob polo'zi! Vtihsaj mi britki szkúz
povôden, Szlíhsaj moj vrêli zdüháv
túzen: Zadoszta je!

2. Zadoszta je Boj, steri me mant-
rá ino me nenihá; Protiví sze Eti eden
z-drúgim Têlo ino dúsa. Ocsa, grêh
me lôcsi od tébe, Dáj mi té odgovor
ti z-nébe: Zadoszta je!

3. Zadoszta je Kri'z, steri me te'zí,
Mantrá nesztanoma! Eto bremen Mi
vudné i v-nocsi Te'zí plécsa moja.
Szkúz povôden tocsim v-poszteli, Oh
kak dugo morem csakati? Zadoszta je!

4. Zadoszta je, Kak sze tebi vídi,
Odküpitel drági. Vö vtégnes tí Szvéto
ramo tvojo, Potíhsam sze vmíri. Po-
delís mi tvoj bal'zam szvéti, Trôstas
ino tak ercsés meni: Zadoszta je!

5. Zadoszta je! Dokoncsaj moj 'zi-
tek, Csi sze ti tak vídi! Z-ete mant-
re Vzemi dúso mojo Milosztivno k-

szebi! Tú osztáne szkrb, márnoszt,
'zaloszt, Tam náidem právo zadovolnoszt
— Zadoszta je! Poszlov. FLISZÁR J.

Na prédnyo nôto.

47. Domô idem V-právo domovi-
no, Gde moj Bôg prebíva;
Tam bodem jasz Vu míri, pokojl, Tam
mir, pokoj láda. 'Zelno szem zacsno
potüvanye, Zdâ 'ze li mam tô naka-
nênye: Domô idem!

2. Domô idem Obtrüdjen vu 'zítka
Mojga teskom boji. Neiscsem vecs Eti
nászladnosztí I dobrôt zemelszki. Mir-
no noszim kríz na mé' djáni, Tak sze
mam Bôgi poviditi. Domô idem!

3. Domô idem, Tam blâ'zensztva
mojga Szunce zíde gori; Tam náidem
jasz Vecsno domovino, Vandrar szem
li eti. Kak v-jeszén vandrajôcsi ftícsek,
Odhája v-toplêsi prebítek. Domô idem!

4. Domô idem! Ládja k-brôdi híti,
Vu mórje tekôcsa. Kako dête Sze
pascsi k-materi, Hítim k-tebi Ocsa;
V-radosztí, 'zalosztí szem szpêvao, Li
tô peszem szem nê pozábao: Domô
idem!

Poszlov. FLISZÁR J.

2. Nad mrtvimi rázlocsnoga sztàna.

Nad dühovnikom.

Nôta: *Vrêmen tecsé i k-grobi.*

(Jézus én bizodalman).

48. **O**sztavo szí vu míri, Szluga
bo'zi, 'ze szvét hüdi. Na blá-
'zenom vecséri Szí szí odêhno po trüdi.
— Kak szladkoga szna pokoj Ti je
vtálah 'ze Bôg tvoj! —

2. Tí szí verno dokoncsao Csészt
vu csrêdi goszpodnovoj, Gde szí na
'zítek vracsaó Ovcsíce v-szlü'zbi nye-
govej. Vsza szí popolno szpuno I z-
vernosztjov zakuno.

3. Tí tak 'ze osztávis nász V-pü-
sztiní dôla placsnoga; Nede vecs tvoj
míli glász Veszelió nász potomtoga;
Nebos po 'zítka pôti Pelao nász cíli
prôti.

4. Ah! vu kak britki szkuzaj Povr-
'zes tí nász, ovcsíce, Kí mo po kincis-
ni sztezaj Blôdili, kak szírotíce, Brezi
trôsta i míra, Zvajôcs tebé, pasztérah

5. Tú'zen oblák 'zalosztí De zakrí-
vao brezi tébe Szunce nase radosztí,

I vesz obráz szvetle nébe: Jaj i plac
de, kak csemér, Zalêvao szrdc nasi
mír.

6. Kak jáko dosztojno je Vszê po-
bo'zni szkoznüvanye, I naimre csrêde
tvoje Tak globoko 'zalüvanye! Ár szmo
te vszi zgübili, Kí szmo te tak lübili.

7. Ali szpi 'ze tam v-míri Vu seregi
ovcsíc tvoji, Ké szí szam po vihéri
Szprevodo eti k-pokoji. — Csákaj i
nász za szebom, Sz-tühíne na vecsni
dom. —

8. Vísni pasztér! szkrben voj Tvoje
csrêde je bio tū on; Pri nyem je
naisao trôst szvoj I szvojo díko tvoj
sion: Tí tak trüd nyegov áldüj, Ino
vernoszt koronüj.

9. Daj, da to csiszto szemen, Stero
je on szêjao eti, Zdâ, i gda lêhne vrê-
men, Obilen szád dá nam 'zeti Ne-
szkazlíve vernoszti, Vu blá'zenoj vecs-
noszti.

10. Naj osztáne pri vszê nász Ino
pri nasem odvêtki Lêpi dêl nyegovi

glász Vu blagoszlovlenom cvêtki: Da
za nyim tá hítimo, Gde sze 'z-nyim
odícsimo.

Nad vucsitelom.

Nôta: *Ah Bôg! poszlühni me.*

(*Uram, hallgass meg az én inségemben.*)

49. **O**blêdo, zászpao szí tí v-kríli
szmrti; Tího pocsívas 'ze
vu tvojem prti; Szkoncsano je Delo
tvoje, Veren ogradcsar v-'zítka lê-
pom vrti.

2. Obnêmila szo môdra tvoja vüsztá;
Tvoj sztolec, tvoja hi'za je 'ze püsztá
Vövszüsena, I zrüsena Je práve mô-
droszti vretina csíszta.

3. Tvoji mladícski plakajôcs dvojíjo,
Kí ti pri skrinji, vu szkuzaj sztojíjo.
„Ah! — tú szpí moj Lübléni voj!“
— Tak ti rázumni zmed nyimi kri-
csíjo.

4. Jaj! — rano, prevecs rano szí
nam zászpao! — Preglobokoga placsa
zrok szí pösztá! — Prekmicsen

mrák Je lêpi trák Szunca nasega 'ze okôlinásztào! —

5. V-kmici de 'ze tvoj máli sereg blôdo; Ár te nega vecs, kâ bi pred nyim hodo, I v-vrêloszti Po szvetloszti Blájzenoj sztezi nyega k-cíli vodo.

6. V-kmicsnoj nôcsi mo i mí potüvali; Ár glásza tvojga nemo vecs szlísali. — V-hí'zi bo'zoi Mo Himnus tvoj Naszledüvati zaman setüvali.

7. Ah! — tam 'ze — tam, prêk kmicsne mrtelnoszti, Szpêvas tí peszem blá'zene vecsnoszti, Gde veszelécs Bôga gledécs, V'zivas najem nevkleknyene vernoszti.

8. Oh! — v'zívaj ga po vnôgom vrêlom znoji. — Tá pricsákas tí sereg ovcsíc tvoji. Vsze ti ednôk Nazâdá Bôg; Csi szo pokorne bilé tebi, voji.

9. Kakse radoszti vretina za tébe Tam, gda vküpszprávlene okôli szébe Tí, veszelécs Nyé pá gledécs, Etak

govorio bodes v-díki nébe:

10. „Eti szem, ocsa! z-vszêmi, ké
szi mi dao; Niti eden 'z-nyí sze je
nêzatepao: Z-menom szo vszi, Kí
dúso szi Ednôk na verno szkrb mojo
zavüpao.“

11. Blázeni pôtnik, kí tak szkoncsa
be'záj! — Gdasté szi hênya dnévov
nyegvi tekáj; Blagoszlova I áldova
Zdenec de nyegov vszáki, vszáki
sztopáj.

12. Szrecsen, szrecsen szi i tí v-
szmrtnom kríli, Na hasznoviti trúdiv
lêpom cíli! — Szvéti nam boj Szpô-
menek tvojj! — Oh, koronüj te v-díki
szodec míli. —

Nad szmrtjov poglavníka.

Nôta: *Vszi lüdjé morejo mrêti.*

(Minden ember csak halandó.)

50. Oh globocsína môdroszti I
szpoznanya bo'zega! — Sto
je prevido szkrovnoszti Tanácsa ví-
sesnyega? — Kak nezrecseno velika

Je nyegva zmo'znoszt i díka! — Né-
ba, zemla csüdúje Môcs, z-sterov on
kralúje.

2. Ah! — ka szmo mí prôti nyemi?
— Szpár meglé, práh i pepél. —
Sto nasz ravnanyi bo'zemi Szmê djáti
határ i cíl? — Pred nyim je te naj-
zmo'znejsi Rávno, kak te najzbo'znêsi,
Li edna krhka grúda, Ino kôszt pu-
na trúda.

3. Szile szmrtne nementúje Ni krála
szvetli bíbor; Ona vu práh potegúje
I nyegov prhki sator. Vbôgi hûta,
puna placsa, I poglavníkov palacsa,
Je nyé oblászti porob, I obê szlêdnyi
sors — grob! —

4. Ona, ona je pozvála Sz-tühíne
mrtelnosztí Domovine nase krála Na
racsún vekvecsnosztí. Mogao je on
gotov bidti I pred bo'zo szôdbo idti,
Gde 'ze pôleg vrednosztí Jemlé nájem
vernosztí.

5. Nê ga je tak obránila, Szvetla
korôna szmrti. — V práh sze je ona
szránila 'Z-nyim navkûp v-ednom
prti. Ah! — sô je i on pôt telno, I
'z-nyim vsze, ka je mrtelno: Li dêl

nyegvi lêpi glász Je osztao escse pri nász. —

6. Velki szodec! tvoj je bio on, I tvojga lüdsztva pasztér: Rad je presztao za mali lon Vnôgi jaj, vnôgi vihér. Oh! — odícsi nyegve trüde, I, na telke dnéve hüde, Tam daj nyemi obílen Díke nájem veszélen. —

7. Podeli 'ze meszto nyega Tvojmi lüdsztvi vernomi Pá poglavníka taksega, Kí vszemi odürnoma Prôtisztáne vu králevsztví; Jákoszti pa i blá'zensztvi, Kak ti szluga tvoj právi, Oblászt i cvêtek szprávi.

8. Nász pa dén ete vsze büdi Premiszliti, ka szmo práh, I vrácsaj od grêhov hűdi, Na môdroszt i bo'zi sztráh; Da po nedú'znoszti pôti Setüjemo cíli prôti, I nájem nas od tébe Vzememo v-díki nébe.

Nad vernim csesztníkom.

Nôta: *Dokoncsao szem jasz 'zitek moj.*

(Elvégeztem életemet.)

51. **D**oli szí djao 'ze csészt tvojo V-placsnom dôli tühíne, Bôg

te je szebi oszvojo Tam, na cíli ví-
szine, Veren szluga, kaksa díka Je
'ze nájem trüdov tvoji, V-tiváristvi
szredbenika, Po sztálnom 'zítka boji!

2. Ah! — prevecs rano szí nihao
Tü nász, tvoje szirôte. — Zaka szí
deliti hên Yao 'Ze nam tvoje dobrôte?
— Sto de 'ze z-szrdcsnim ravnanym
I példov pred nami hodo? — Sto
de nász z-môdrim szkoncsanyem Po
sztezi 'zítka vodo? —

3. Szkúzte sze dnesz, oh pobo'zni,
Kí szte ga postüvali! — Predramte
sze ví, nezlo'zni, Kí szte ga nêboga-
li! — Odísao je on, na koga Sze je
'zítek vszê naszlanyao, Gda sze je
za obcsinszkoga Haszka cvêt szkrbno
vganyao! —

4. Nede 'ze vecs trôstao on nász
Vu vrêmeni tú'znoszti; Nede nász
nyegov môder glász Krepio vu ne-
dú'znoszti: Neobtrüdjenoszt nyegova
Nede szteber redovnos'ti, Ni vretina
blagoszlova, I 'zelne mirovnoszti.

5 Odíslo szí, drágo szrdce, Tá,
med düse blá'zene, — Tá gde ti 'ze
szvêti szunce Radoszti odícsene. —

Mí, kí escse potüjemo V-dôli szvet-
szke nesztálnosztí, Tí za vernoszt ál-
düjemo Vszi szkuzo zahválnoští.

6. Oh! pocsívaj 'ze vu míri. —
V'zívaj nájem vernosztí. — Odêhni
szi po vihéri Tam, na cíli vecsnosztí.
— Csákaj tá sereg tí tvojí, Prêk groba
nôcsi, za szebom, Po szkoncsanom
'zítka bojí, Na radosztí vecsne dom.

Nad hí'znikom.

Nôta: *Vrêmen tecsé, í k-grobi.*

(Jézus én bizodalمام.)

52. Ah! kak nepohodjene Szo nam
potí goszpodnove, Ino ne-
prebrodjene Szôdbe môdrosztí nye-
gove! — V-kaksoj kmici tanácsa On
sors lüdi obrácsa!

2. Ön závezek nasztávla Med oszo-
bami hí'znimi; Nyí sztávo blagosz-
lávla, I vu vszem tak csiní 'z-nyimi,
Da v-miri prebívajo, Ino radoszt v-
'zívajo.

3. Ali znôvics, gda on scsé, Za
volo nyí vísne szrecse, Nit 'zítka nyim
ódszecsé, I nyí zákun pá razmecse,

Geto po szmrtnoj nôcsi Nyé naveke razlôcsi.

4. Ah! — razlôcso je on dnesz Dvê sztálno vernivi szrdci; Premetao nyidvi sztan vesz, I 'zítka lèpomi szunci, Po obláki 'zaloszi, Prévzeo poszvêt radoszi.

5. Jaj! — v-kaksem placsi plava Dnesz eta neszrecsna híza! — Ah! — nyé mirovna sztáva Je grátala jama krí'za! — Nyé szteber v-práhi le'zí, I szrdca 'zúkoszt té'zí! —

6. V-povôden szkúz vtonyene Cagajo nyé sziotice, Na skrinjo naszlonyene; Ár, kak blodécse ovcsíce, Zaman brezi pasztéra Iszcsejo sztánekmíra. —

7. Ali vëm je szam Bôg steo Nyé tak csüdno priglédnoti! Môder je on: sto bi szmeo V-cíle nyegove szégnoti? — Dobro je, ka on csiní, Za nász, mrtelne sziní.

8. Csi je gli zdâ placsa mrák Szunce vnôgi szrdc oblèjao; Lehko de tèm lepsi trák Nyim po krátkom hípi szíjao, I szkuza nyí 'zaloszi De d'zünd'z nôve radoszi.

9. Tam zagvũsno, prêk nôcsi Groba ino szprhlivoszti Dolizbrise 'z-nyí ôcsi Vsze szkuzé Bôg veszélnoszti: Tam, tam de nyí zgübícsek Vekivecsni dobícsek. —

10. Zdignimo tak gotovi Mí 'ze mrtveca nasega, I z-nárocs ti nyegovi Neszmo na sztãn groba nyega; Naj po 'zítka vihéri Pocsíva tam vu míri.

Nad vdovicov.

Nôta: *Vészeli sze, dũsa moja!*

(*Mint a szép hũvös patakra.*)

53. Tí, kí vu placsi potũjes Velkomi cíli prôti, I rano, keszno szkoznũjes Tũ na vdovinsztva pôti, Od onoga hípa mao, V-kom te je szamo nihao Lübeznívi tiváris tvoj, Kak 'zítka eden trôst i voj!

2. Vtisaj povôden szkúz tvoji Vu tak dreszélnoj sztávi, I noszi kríz tvoj v-pokoji: Bôg tvoj te neosztávi; On sz-tébe vzeme bremen, Oda príde tvoje vrêmen, I liki v-rêcsi szãm velí, Szrdce tvoje razveszell.

3. Razkadí sze ednòk oblák Tvoji mòk i 'zaloszti, I z-díkov de ti szvêto trák Szunca vecsne radoszti. Kak szí vandrar vu míri Odêhne po vihéri; Tak naides i tí ednòk tvoj Z-'zelênyem csákani pokoj.

4. Nê! — nede dugo trpêla Eti tvoja pôt szamna; Veszéli konec de mêla Szteza tvoja tak temna, Na stere szkrádnym cíli Szi pocsinés vu kríli Onoga, kí je v díko tô Z-nárocs tvoji pred tebom sô.

5. Kaksa radoszt sze preszvêti Nad tebom, gda tá poides, I na popolnoszti szvêti Nyega pá gorinaides, Sz-kim szí v-zákuni bíla, I gda szí ga zgü-bíla, Vesz trôst szí v-grob szránila 'z-nyim, Med szkuzami pohranyenim!

6. Sztoj tak mocsno v-vü paznoszti; Obládaj tvojo 'zaloszt: Szlú'zi Bôgi v-bojaznoszti, I csákaj ono radoszt, Stera ti gvüsno zide, Gda dén nájema príde, I prêk groba temne nôcsi Sze ti trák díke prepôcsi. —

7. Ovo! — té trák szíja 'ze zdâ Toj v-Bogi preminôcsoj, I po vnôgi britki szkuzaj Na sztàn míra idôcsoj: Sz-

prãha 'zúkoszti i môm Je pozdigno
nyô dnesz Bôg, Na dom blã'zene
vecsnoszti I radoszt odícse noszti.

8. Vtisajte tak szkúz povôden Vî,
kí nyô tû zgübite! — Verte, kã jo
na dén szôden Tam pá nazãdobíte.
— 'Zelte 'ze tíhi pokoj Nyé kôsztam
v-skrinyi tesznoj: Dúsi pa v-díke
szvetloszti Sztan blã'zene veszélnoszti.

Nad zárocsnikmi.

Nôta: *Oh Bôg! kí grêh odürjãvas.*

(*Jézus, Istennek báránya.*)

54. Oh szmrti cseméren 'zálec!
Oh placsa i szkúz pun
vdárec! — V-jaja ·|. nôcs je pogro-
'zena Dvê hí'z ·|. sztãva tak blã'zena.

2. Tam, gde veszélnoszti szunce
Szíjne vu ti szrecsni szrdce, Hitro ·|.
dreszél noszti oblák Vtoni ·|. nyé v-
vecsne nôcsi mrák.

3. Szvêt gosztüvanye szpomína;
Ali — jaj! — placсна trobína Sztô-
pi ·|. nãglo meszto nyega, Pôleg ·|.
ravnanya vísnyega.

4. Z-'zelényem csáka szvoj oltár
Te nôvo-zarocseni pár, Gde sze ·|·
vu szvétoj oblübi Vernoszt ·|· szrdc
hízni oblübi.

5. Ali — ah! — eto 'zelénye Je
szenyajôcsi vidénye, Stero ·|· sze prvle
razkadí, Kak sze ·|· nyí támen razhladí.

6. Szmrt nevedôcs sztôpi med nyé,
I razmecse nyim gosztsenyé; Z-szílov
·|· nyim presztôpi ona Sztezo ·|· híz-
noga zákona.

7. Példo tak tú'znoga vdárca Nam
dáva dnesz sors mrtveca, V-kom nam
·|· csüdna bo'za zmo'znoszt Ká'ze ·|·
cslovecso nemocnoszt.

8. Dnesz sze tak vcsi, oh mrtelen,
Kak lehko 'zítek tvojt zelen V-hípi ·|·
ednoga megnyenya Náglo ·|· tálêhne,
kak szenya.

9. 'Z-nyim vsze szpádne, ka csü-
düjes, I, komi sze tú radüjes: Sz-
tebom ·|· sze navküpe vtoni, Na ka·|·
sze ti szrdce szloni.

10. Pri najszvetlésoj radoszti Te
zná doidti nôcs 'zaloszti: I csi ·|· sze
szmrti nebojís; Szpádnes ·|· gda stí-
mas, kâ sztojís.

11. Nerêsi te nyé vugodnoszt, Ni niksa zemelszka zmo'znoszt. Vêhne ·|. 'zítka tvojege cvêt: Príde ·|. ti szkrádnyí vecsér lét.

12. Kebzűj tak na velko szôdbo, I Bôgi poszvéti hodbo: Szprávľaj ·|. szí v-sztálnoj vernosztí Örok ·|. blâ'zene vecsnosztí.

Pri vbôgom szíromáki.

Na lasztívno nôto.

(Kitették a holttestet az udvarra.)

55. Vö szo djáli mrtvo têlo v-dvoriscse, Né'zalűje i ne-jôcse ga niscse. Prôsztá skrinya, prôsztí szprévod szvedocsi, Ka vbôgi szíromák odhája k-Ocsi.

2. Tak je bilô tüdi tô pri Lázari, Z-mozolmi tesko ranyenom rômari. Kí je eti od vszê bio osztávleni, Od bogátca nemílo zavr'zeni.

3. Dobre dűse szo ga tá szprevo-dile, Nyega têlo v-prôsztí grob polo-zile; Gde ono zdâ 'ze mir, pocsínek v'zíva, Dűsa pa v-nébi pri Bôgi prebíva.

4. Oh kak nacsi je bilô pri bogátci, Kí je v'zívao, veszelio sze vu szrdci. Kíncs'na skryna ino szprévod szíjani Szvedocsi, sto le'zí mrtev na leszi!

5. Velika vno'zina vküper prihája, Z-britkimi szkuzami ga tá szprevája. Têlo sze polo'zi v-précimbno krypto, Dúsa pa príde v-mantro vekivecsno.

6. 'Zívi tak, vandrar, dokecs szí na zemli, Bole dúsi, kak po'zelênya têli: Da ti nepríde ona na szkvarjênye, Nego zadobí vekvecsno 'zivilênye!

FLISZÁR JÁNOS.

3. Nad mrtvimi neszrecsne dôbi.

Dúga mantra.

Nôta: Ah Bôg! poszlühni me.

(Uram, hallgass meg az én inségemben.)

56. Oh blá'zeni szvét dús nemrtelnoszi! — Tí, domiovina csíszte veszélnoszi! — V-tvojem kríli Szi na cíli Pocsiné vandrar od vsze dreszélnoszi.

2. Ka je vezdásnyi dnévov britka zaloszt, Prôti tebi, oh díke, vecsna radoszt?! — Hênya tam jaj, Steroga zdaj Prêsa sz-prsz nasi toga 'zitka 'zúkoszt.

3. Vêm tim mirovnm, kí Bôga lü-bijo, I k-szvêti sze vnêmar nepridrû-'zijo, Po môk hípki, V-vecsnom 'zítki, Kríz ino mantre na dobro szlû'zijo.

4. Mrtelni! kí szte zdâ eti nazôcsi, Od môk vküpsztrto têlo glédajôcsi, Premiszlite, Kak vídite, Kâ sze lehko i vam té kríz odlôcsi!

5. Ka 'zelês, lübis, — vsze, vsze je preidôcse; Nega eti dobrôte presztajôcse: Szrdca radoszt Vmorí 'zaloszt — Vterejo têla môcs vnôge te'zkôcse.

6. Záto, dokecs ti szíja trák ve-szélja, Glédaj nablüzi kmicsen mrák dreszélja, I gotov boj Na vszáki boj; Da nepomenkás na sztezi bodélja.

7. Kakoli ti Bôg oszôdi v-môdroszti, Znajôcs, kâ je dár ocsinszke miloszti, Noszi trépés, Na cíl gledécs, Steri sze szvêti vszêm prêk szprhlivoszti.

8. Tam, v-domovini popolne radoshti, Ti dolizbrise Bôg szkuze 'zafoshti: Veszélja trák Obszójne mrák Vandrara gecšécsega vu 'zúkoshti. —

9. Ovo, — kak tího szpí v-míra skrinyici On, kí je vûsao dnesz mañtre temnici! — Prêkidôcsi Sz-placsa, nôcsi, V'ziva on radosht na ocsé desznici.

10. Zdignimo ga tak z-dêsznov lûbéznoshti, I neszmo ga 'ze na sztan mirovnoshti, Naj pocsíva, Ino v'ziva Tam tak 'zelen mír, po mantre 'zúkoshti. —

Nágla szmrt.

Nôta: *Gda ma szkrádnya vóra príde.*

(*Bizony meglészen az idő.*)

57. 'Zítka goszpôd! jasz dobro znam, Kâ mi je ednôk mrêti; Gda pa, i kak zaszpati mam, Ali gde na tom szvéti, Tô li tí szam vídis i znás, Kí sors moj vu obláshti más, I racsúnas dní moje.

2. I, geto szí jasz, ocsa moj, Pocsiném v-tvojoj vóli; Tí szam mi po-

szvêt i trôst boj Vu szmrti kmicsnom
dôli, Da sze v-tebi szmêm vüpati,
I tvojo díko csakati, Gda me odtéc
pozovés.

3. Goszpodne! po tom vüpanyi
Nagbli szrdce moje K-nevkleknye-
nomi iszkanyi Vecsne miloscse tvoje;
Da bom gotov vszáki hípek Dolipo-
lo'ziti 'zítek Vu zmo'zno dêszno tvojo.

4. Daj mi tiho preminênnye V-kríli
sztálne vernoszti, I veszélo prêkidênnye
Na blá'zen sztan vecsnoszti. Pri nez-
burkanoj pámeti Mi daj szrecsen
konec meti, Vu szkrádnym boji
mojem. —

5. Csi me pa náglo vövszecsés Z-
racsúna ti 'zivôcsi; Vcsíni z-menom,
kak tí szam scsés, Vsza môdro ravna-
jôcsi! — Li nevr'zi me od szébe,
Nego mi angele nébe Posli po dûso
mojo.

6. Ka za vdárec meni, práhi, More
v-dúsi skôditi, Csi do konca v-tvojem
sztráhi Nepomenkam hoditi? — Ké
vu pokôri naide szmrt, Tim je ona
pôt v-díke vrt, Kaksté náglo szí príde.

7. Na tébe tak, oh 'zítka voj, I na verno szkrb tvojo Zaniham z-vúpanyem sors moj, I cêlo sztávo mojo: Gdakoli sze tebi vídi, Rad táosztávim szvét húdi, K-tebi na mír idôcsi. —

8. Jezus! tí mi boj nazôcsi Vu mojem szmrtnom boji, I nevtaji mi pomôcsi V-plámni boleznoszt moji: Tí mi v-pravicsnoj vecsnosztí Daj nám jem sztálne vernosztí — Korôno neszprhlívo.

Szilna szmrt.

Na lasztivno nôto.

(Ki dolgát csak Istenre hagyja.)

58. Oh 'zítka ino szmrti goszpôd! Tí, v-koga rôki je sors moj, Tak ravnaj vandranya mojga pôt, Tak mi vodi szrdce dûh tvoj; Da po szilnoj, húdoj szmrti Nebom v-blati zla vküpsztrti.

2. Jaj! — Kak jáko, jáko neszrecsen Bi mogao bidti tam sors moj, Csi bi pred sztolec tvoj pravicsen Sztôpo v-grêha szüknyi rú'znoj, Gde

bi szrdca tvojga vihér Vtáplao szrdca
mojega mír! —

3. Kak bi obsztao pred tebom,
szodcom Jasz vu mojoj nevrêdnoszti,
Csi bi náglo z-vtepenim szrdcom
Prêksô na sztan vekvecsnoszti? —
Ka me má pekla resiti, Csi sze ne-
sztrsznem gresiti? —

4. Oh! — eta velka rêcs me büdi
Pri cájti na povrnênye, I vrácsaj me
od grêhov hüdi Na plemenito csinê-
nye. Dnesz, dnesz mi daj tí, oh szvé-
ti, Delo pokôre zacséti.

5. Tí me vcsi z-môdrosztjov brodi-
ti Szrdca mojega szkrovnoszti, I od
nesznâge ocsisztiti Nyega hüde náklo-
noszti; Da nyim neszlü'zim vecs, kak
rob, I neszpádnem nyim na porob.

6. Na one mi daj kebzüvati, Kí szo
sze vu tvojem sztráhi Paszcsili 'ziveti,
zaszpati, Vandrajôcs eti vu práhi: Nyí
tak lêpa példa mi boj Na 'zítka vel-
koj sztezi voj.

7. Etak, csi sze z-szrdca povrném
Na pôt szvetszva i vernoszti; — Li
tak sze bátrivno zagrném V-szüknyo
Jezusa vrêdnoszti; I csi bom gli nág-

lo vküpsztrt, Nede neszeacsna moja
szmrt! —

Nôta: *Vszi lüdjë morejo mrêti.*

(*Minden ember csak halandó.*)

59. Velikoszt bo'ze zmo'znoszt! —
Sto te nebi zvisávao? —
Ino szvoje niceosztoszt Sto nebi rad
szpoznávao? — Na glász tvoj sze
vesz szvét gene; Vandrar bot szvoj
dolidene, I práh, pepél posztáne! —
Sto tebi prôtisztáne? —

2. Ah! kelke dôbi szo potí, Po
steri, vszamogôcsi, Csüdno vöpelati
znás tí Nász z-racsúna 'zivôcsi! —
Kamakoli vrzem pogléd, 'Zítek i szmrt
vidim povszéd; Povszéd tvoje szkrov-
nosztí I znamênya zmo'znosztí.

3. Eti sze te nedú'zen csrv Raz-
klácsi i vküpzmo'zd'zi; Etam ró'zjé
prelêva krv, Gda boj národe mo'zd'zi;
Tam povôden, ogen, csemér, Zemlé
gíbanye i vihér Z-szílov vszêm grob
odpéra, Kí cvêt 'zítka po'zéra.

4. Kak grozno düdnýa vu zráki
Nátúre ognýena môcs, Gda sze szpár
vu'zgé v-obláki I blísk oblejé nyí

nôcs! — Ah! — gde sze grúm doli-
 püszti, Sz-kaksov grozov tere, klaszí!
 — Jaj! — ka pred nyim posztáne,
 Ali v-’zítkei osztáne? —

5. Oh pôtnikov mrtelnosztí Vihéra
 pún prebítek! — V-kak vnôgoj po-
 gübelnosztí Plava nas placsen ’zíték!
 — Ali vém Bôg vsza v rokaj má,
 I, kak ocsa, ravnati zná: Nyegvo delo
 je môdro, I za nász vu vszem dobro.

6. I ete prígod bolezní, Kaksté sze
 tu’zen vídi, Je porok nyegve lübézni,
 Nê szrdca vdárec hüdi. Bôg vu dôbi
 neprebéra, Z-sterov nasz k-szebi po-
 béra: On nasz i po vihéri Pela k-
 vecsnomi míri. —

7. Záto tú’zni krsztseníci, Na sztran-
 dente plakanye, I varte v-mirovnom
 szrdci Tô blá’zeno vüpanye, Kâ je nê
 hüda toga szmrt, Kí je zdâ tak csüдно
 vküpsztrt; Ár je ona pôt nyemi K-’zítkei
 popolnêsemi.

8. Szpoznajte vu tom vdárcei môcs
 Csüдне bo’ze zmo’znosztí; Preszám-
 najte vaso nemôcs, I ’zívte v-pobo’z-
 nosztí: Vszáki híp bojdte gotovi, Kakti

szlugi goszpodnovi, Nyemi pokorni
bidti, I na glász nyegov idti.

9. Sz-tíhim szrdcom püsztite 'ze
Lüblénoga vasega, Od té placsa pune
hi'ze, Na sztan 'zítka bôgsega: Têlo,
kakti práha porob, Naj príme vu ná-
rocsa grob; Düh pa z-dôla tühíne Ide
na sztan viszíne.

Neszrecsen porod.

Nôta: *Ah! ka bom jasz grêsnik csinio?*
(*Oh én bűnös, jaj mit tegyek?*)

60. Goszpodne, sz-kaksov mō-
drosztjov I tanácsom rav-
nas tí Lüdsztva tvojega potí! — Z-
neprebrodjenov szkrovnosztjov Szapo
i 'zítek sztvárjas, I v-isztom hípi
vmárjas! —

2. Kelkokrát sze oszramotí Te zvi-
sen práh obszebi, Vísna mōdroszt, po
tebi, Gda sze neszpametno mocsí,
Globocsíne zgrüntati, I viszíne szpo-
znati! —

3. Tam, gde 'zítka cvétek vgája,
Vnôgim na radoszt raszté, I vu vszoj
díki cveté, Tam sze szmrten csrv na-

rája, Steri nyega poszusi, I pred cajtom opusztí.

4. Ze ôzdalecs sze veszeli Noszecsza rodjenica Nad szádom szvojga szrdca, Gda pri szebi etak veli: „Vu nyem mi odlôcsi Bôg Vnogo radoszti ednôk!“ —

5. Ali — jaj! — kak hitro vkani, Kak lehko osztávi nyô Negvüsno vüpanye tô! — Ár nyé szrdce szmrt orani, Tak da 'zítek szvoj zgübi, Gda nôvi 'zítek zbüdi. —

6. Etak vmoríjo cepike Dosztakrát pred vrêmenom Sz-pogübelnim bremenom nyí povnô'zane mladike, Gda nyim vlago vzemejo, I 'zítka môcs vterejo. —

7. Szkrovno, szkrovno goszpodüjes Vu králevsztvi ti 'zívi Tí, ocsa lübez-nívi! — V-szkrovnoj díki sze szká'züjes Dnesz pri toj placsoj hi'zi Vu nyé velikom krí'zi! —

8. Ali ti boj veszelitel Ti pod kri'zom sztojécsi, I vu placsí dvojécsi. — Tí bojdi naime hranitel, Vretina vsze dobrôte, Te nedú'ne szirôte.

9. Ah! — jáko je oranyena Ona po etom vdárci V-nedú'znom szvojem szrdci! — Prevecs rano v-grob szra-nyena Je nyé verna dojka dnesz, I — totá 'znyôv nyé trôst vesz.

10. Tí vzemi, vecsna miloscsa, Na sziotinsztva pôti Nyô pod tvoje pe-rôti; Tí boj nyé szmileni ocsa, I vu vszem tak ravnaj nyô, Da naveke tvoja bô.

11. Zbüdi med lüdmí dobrimi Po-bo'zne voditele, I verne hranitele, Kí do zvüszdami môdrimi Nyô na dobro vracsalí I v-'zaloszti trôstali. —

12. Nász Pa vcsi v-tvojoj bojazni Idti po 'zitka pôti Cíli nasemi prôti; Da v-nevkleknyenoj vüpazn Ino szvet-sztvi 'zivémo, I blá'zeno merjémo.

Obsinszki pomor.

Nôta: *Oh 'zitka ino szmrti goszpôd!*

(Szegény fejem, hová hajtnálak.)

61. Jaj! — kak neszmernoga vihéra Groza pokriva sztan lüdi! — Grob nezasztávleno po'zéra 'Zitek dobri ino hüdi: Kamakoli vr'zes po-

gléd, Nôcs szmrtna sze grozí povszéd.

2. Kak szũho lisztje veter drãple,
Gda je je szlána vmoríla; Tak náro-
dov vno'zina kãple, Stere je szmrt
pokoszíla: Jezere szkoncsajo hodbo,
Prêkidôcs na velko szôdbo.

3. Ah! nindri nega bátrivnoszti, Gde
bi sze nyé sztrêle ogno, I gde bi szí
sto vu gvũsnoszti Glávo na pocsinék
nagno: Vesz szvêt je nyé sũrka cesz-
ta; Brezi nyé nenaides meszta.

4. Vövszecsé ona poglavníka, Kak
nevolnoga szirmáka; Vbôgi 'zúkoszt
i zmo'zni díka Je pred nyôv vu vszem
ednáka: Nezasztôpi sze mladoszti, Ni
postũvane sztaroszti.

5. Caga pred nyôv ti môdri zna-
noszt; Ár nema nyé ranam vrásztva;
Nehaszni prôti nyê pobo'znoszt; Ne-
vtoli je kincs bogátsztva; Nemre nyé
szile obsztáti Voj seregov oro'znáti.

6. Povszéd vdérja szláp nyé vihéra;
Vsze zalêva nyé povôden; Nyé rama
vsze vu grob podéra, I vlecsé pred
sztolec szôden: Vsza szo v-nyé pre-
paszt vtonyena, — 'Z-nyé porobom
napunyena.

7. V-csarni szüknyaj sztojécs dvo-
jjo Národje vu mantri sztráha, Kí,
kúmesz gledécs, govoríjo : „Bõg, dnesz
mo vszi porob práha! — Vszém je
odprêti grobov vrt! — Vszém, vszém
pred dvérmi grozna szmrt!“

8. Ocsa, kak jáko szí odvrgao Tí
odebráni národ tvoj! — Ah! — za
kak zroka szí podvrgao Nyega pogü-
beli etoj? — Zaka szí tí, 'zítka szun-
ce, Szkrio pred nami tvoje líce? —

9. Csi szmo szí z-grêhi odiirnimi
Tak sztrasen bics priszlû'zili, Kâ szmo
sze sz-timí nevernimi K-szvêti vnêmar
pridrû'zili: Tí, vekivecsna miloscsa,
Bojdi nam szmileni ocsa.

10. Neglédaj grêhov vno'zinoszti,
Z-sterimi te bantüjemo; Nego nasz
büdi 'z-nyi rú'znoszti, Gda v-pogübel
setüjemo. — Ah! — nevszêcsi nasz
v-zla nôcsi Võ z-racsúna tí 'zivõcsi.

11. Zdigni sz-práha vsze cagajocse,
I vtisaj pomora vihér; Razvészeli te
plakajõcse, I vlê v-nyí szrdce 'zítka
mír: Vszém pa na szvéto 'zivilênje
Daj blá'zeno preminênje.

12. Kí szo táodísli, — naj szpíjo
Tíhi szen vu groba kríli, I prêk szprh-
livosztí dobíjo Vernosztí nájem veszé-
li. — Szpravi vküp vsze, vsze po
szmrti Vu díke blá'zenom vrti.

Pravdeno vöszkoncsanye.

Nôta: *Ednôk sze i mî, v-szmrti.*

(Most nyugosznak az erdők)

62. Oh prígod dreszélnoští! V-
kakse pogübelnoští Pre-
paszt je vtonyen on, Kí zdâ pôleg
pravice Jemlé za dela kmice Od ho-
hára tak grozen lon!

2. Kak jáko osztávleni I na nika
szprávleni Je on po tom vdárci! —
Ah! — zaka je rodila, — Zaka je
dojka bíla Mati tak blôdnomi norci?! —

3. Kak globoke 'zaloshti, Szramote
i 'zúkoshti Zrok je on tim szvojm,
Szpadáj pa nyegov tú'zen Jákoshti
nágib zmo'zen, Szvétí szodec, vernim
tvojm! —

4. Z-edne sztráni 'zalüje, Ali z-drú-
ge szkvarjúje Nyega szôdba lúdi; Ár
je i on cslovek bio, Csi je taki

vrédno pio Tak grozen pehár dêl hûdi.

5. V-blato je zaklácseni I rú'zno vuvlácseni Pri nyem kêp bo'zansztva; Da je on glász zla bôgao: Zakockati je mogao Plemenitoszt cslovecsansztva.

6. Zakockao je mír dÛsni, Kak najdragsi kincs gvÛsni Vu zemelszkom 'zítki; Prêk groba nyemi pa Bôg Lehko sztan gehenszki môk Odlôcsi v-vecsno prebítki! —

7. Kak rad bi nazâsztôpo! — Ali on sze je vtôpo Vesz v-prepaszt szkvariênja: Nyega vtonyeno szrdce Zaman 'zelê vecs szunce Trôsta i oszlobodjênja.

8. Készna je tam pokôra, Gde koga hodba nôra V-vecsno prepaszt sztÛhne. Kí je v-zle zadreveno, I za dÛso nêgeno; On sze, kak lizstek tápíhne.

9. Kelko ji po toj pôti Ide vecsnosztí prôti V-grêsnój bátrivnosztí! — Kelko keszno preszámna Prepaszt vecsnoga plámna, Kak szin ete zlocsasztí! —

10. On je têli áldüvao, I vnêmar
 naszledüvao Nyega nágib rú'zen: Zá-
 to je, kak grêha rob, Pekli szpadno
 na porob. — Jaj! — szpadáj nyegov
 je tú'zen! —

11. Zdâ, gda na velkom cíli V-tak
 grozne szmrti kríli Pijé on pehár
 szvoj, Z-szramotov gléda nazáj Na
 szvoj tak gnüszni be'záj, I zdüháva,
 Bôg, za mír tvojt.

12. Ah! — li eden ténki trák Mi-
 loscse, obszíjni mrák Nyega szmrtne
 nôcsi; I on sze od ti szvoji Po tak
 vihérnom boji Z-le'zêsim szrdcom od-
 lôcsi! —

13. Nász pa po példi etoj, Ino
 szmrti neszrecsnoj, Büdi, szodec míli,
 Da vszi po szvetsztva pôti Hodécs,
 hítimo prôti Blá'zensztva velkomi cíli.

Szamomorsztvo.

Nôta: *Jézus, právi cslovek i Bôg!*

(*Győzhetetlen én köszálam.*)

63. Oh neszkoncsana miloscsa,
 Bôg, vszê sztvoritel i ocsa!

Szmilűj, szmilűj sze nad nami, Od-
kűplenimi dűsami! —

2. Ah! — ka szmų mí brezi tébe,
Nezgrűntana zmo'znoszt nébe?! —
Csrvícsi v-práhi lazécsi, I v-szmrt-
nom sztráhi hodécsi.

3. Kak brodárje med válovjem,
Sztojmo mí med szlápovjem, Ne-
gvűsni, gde sze vtopímo, I v-szmrt-
nom kríli zaszpímo.

4. Pôt naso temnoszt pokriva; Dű-
so tézi hodba kriva; Placsa nűcs
oblűze szunce, I hűda náklonoszt
szrdce.

5. Sto zmed nami zná dôb szmrti,
Od stere sze má vkűpsztrti! — Leh-
ko mo pogroznoj pűti Sli neszmernej
szűdbi prűti!

6. Dnesz, dnesz szpoznávamo tű
mí Z-jajom i szkűznimi ocsmí, Kak leh-
ko sze csłovek vtopí, Csi v-právoj
műdroszti zaszpí! —

7. Nű szamo li sorsa vdárci Szű
szmrtén mecs nyega szrdci: On szam
szű v-neszpametnoszti Kopa grob po-
gűbelnoszti.

8. Ah! — po toj dreszűlnoj pűti

Ide zdâ vecsnosztí prôti Ete neszpa-
meten pôtník, Kak v-dvojnoszt szpád-
nyeni blôdník.

9. Jaj! kak velike bláznosztí Bin
le'zí v-toj zlocsasztnosztí! — Bôgi je
prévzeo on szôdbo, I szam szkon-
csao szvojo hodbo!

10. Ali nevera i blôdnoszt Ga je
szühnola v-tô bláznoszt; Ár nyemi je
dvojnosztí mrák Vtôpo vüpanya szvet-
li trák.

11. Ocsa vecsne szmilenosztí! Ne-
szôdi ga po vrêdnosztí; I on je tvoj
odküpleni: Oh! — bojdi nyemi szmileni!

12. Nász pa hûdi na pobo'znoszt,
I tebi dú'zno podlo'znoszt; Da nász
v-etak rú'zno dvojnoszt Neszühne grêh
ino blôdnoszt.

13. Daj nam 'zítek nas varvati, I,
kak tvoj dár, postüvati; Da sze ga
pod zla bremenom Neznebímo pred
vrêmenom.

14. Szíjati daj míra szunci Vu vszá-
kom boleznom szrdci, I pelaj po szte-
zi szvetsztva Vsze nász k-vidênýí blá-
'zensztva.

III. Mrtvecsne Zmêszne Peszmi.

Pohránenye mrtvecov rázlocsní.

a) *Med v-skrinyo-dêvanyem.*

(Obcsinszka.)

Nôta: 'Ze vu veszélje tá poidem.

(*Oh felséges Atya Isten.*)

64. Mrtelni lüdjé 'zivôcsi, Kí szte
zdâ eti nazôcsi, Nad mrtve-
com plakajôcsi!

2. Da je prebê'zao on cîl szvoj,
Verno zbojüvao 'zítka boj, I po trüdi
'zelê pokoj.

3. Priká'zte nyemi lübéznoszt, Kak
velí krsztsanszka dú'znoszt, I vszê
lasztivna mrtelnoszt.

4. Zagrnzte ga vu nyegov prt, Da
ga je vkrâpobrâla szmrt, Naj szí od-
hája v-mira vrt.

5. Dente v-skrinyo nyega têlo, Kakti
'ze k-pokopi zriêlo, I tocste vszi szku-
zo vrêlo.

6. Szprevodte ga sz-postenyom tá,
Gde on szvoj sztânek gotov má, I
práh sze práhi nazâdá.

7. Tam, na 'zítka velkom cíli, Vu zemlé maternom kríli, Ga csáka nájem veszéli. —

8. Í vas sztális je v-tom vrti! — Vszí, vszí sze máte vküpsztrti! — Idte — szprávlajte sze k-szmrti! —

b) *Na szprévodi.*

(Deteta.)

Nôta: *Na prêdnyo nôto.*

65. Neszmo 'ze te vu zorji lét
Nevedôcs povêhnyeni cvêt
Tá, na pocsinka tíhi szvêt.

2. Neszmo to v-kríli skrinyice Pó-
csívajôcse dêtece Tá, na velki sztan
pravice.

3. Rano je szvêt osztavilo, Dúg
placsne szmrti szpunilo, I z-szteze
'zítka sztôpilo.

4. Ah! — ka je bio nyega 'zítek?
— Li ocsnomegnenya hípek, Szkúz i
jaja pún prebítek.

5. Komaj je zácsalo be'záj, Gda,
szkoncsavse nyega tekáj Táodhája
odtéc nazáj.

6. Kak cvêt v-szvojoj gingavoszti,

Odhája ono v-maloszti, Lüblénim szvo-
jim k-'zaloszti.

7. Ali ka je osztavilo, Sz-kim bi nyim
'zaloszt szpravilo, I nyí szrdce oranilo?

8. Li hűdi péld szküsávanye, Vnôgi
trúd, jaj, sztiskávanye, I szvêta os-
potávanye.

9. Tam 'ze v-kríli szprhlívoszti Szpí
ono vu mirovnoszti, Mentüvano vsze
'zúkoszti.

10. Dűsa sze pa v-vecsnom 'zítki
Radűje popolnoj díki I angelszkomi
prebítki.

11. Tam, vu vűpanya králevsztvi,
Raszté v-môdroszti i szvetsztvi, I ne-
zrecsenom blá'zensztvi.

12. Jezus, szvêta odküpitel, I dűs
verni zvelicsitel, Je 'ze szam nyega
varitel.

13. Nê je tak placna nyegva szmrt,
Nyegva skrinya, i nyegov prt; Ár je
sztan nyegov — díke vrt.

14. Oh 'zelen sztánek vecséra! I
mí, po nôcsi vihéra, Tá, pridemo na
dom míra.

15. Ár csi goszpodni 'zivémo, K-

nyemi sze vszi pozovémo, Gda z-
szvêta vöpreminémo. —

16. Setüjmo záto, kak deca, I mí
v nedú'znosztí szrdca Sztôpiti pred
Bôga, szodca.

* * *

17. Eti, na cintori sztojécs, Vszáki
gvüsen cíl szvoj gledécs, Etak zdühá-
vajmo klecsécs:

18. Düh grobov, tí nasz. vcsi znati,
Kak sze mámo bojüvati, I zvelicsano
zaszpati.

19. Pelaj z-dôla mrtelnosztí Nász,
po sztezi nedú'znosztí, Na blá'zeni
sztan vecsnosztí.

Sztarêsi.

Nôta: Na prvo nôto.

66. Odhájaj z nárocs ti tvoji, Po
szkoncsanom 'zítka boji, Oh
trüden vandrar! k-pokoji.

2. Nad tehom je 'ze szpunyeno, Ka
je v díki zakunyeno, I vu rêcsi oz-
nanyeno.

3. Szpuno szi dúg telovnosztí, Za-

doszta vcsíno dú'znoszti, Dokoncsao pôt mrtelnoszti.

4. 'Ze, prêkidôcs na vizíno, Z-díkov premenís tühíno, I placso zemlé püsztíno.

5. Tam szpoznas vere isztino, Szkrovnoszti bo'zansztva, ino 'Zítka blá'zeno vretino.

6. Têlo, kak mrtelen tál tvojj, V-krí-li zemlé naide sztan szvoj, I 'zelno csákani pokoj.

7. Dúsa sze ti pa vu díki Radüje vecsnomi 'zítki, I blá'zenomi prebítki. —

8 Oh! — v'zívaj nájem vernoszti Tam, vu pravicsnoj vecsnoszti, Za sztálen boj pobo'znoszti.

9 I mí, kí tũ potüjemo, Vszi za te-bom setüjemo Tá, gde sze koronüjemo.

10. Ár i mí vszi v-grob szpádnemo: Ali pá sz-práha sztánemo, I pred Bôgom posztánemo.

11. Tam na ete krátki hípek, Csá-ka vsze nász vecsni 'zítek, I odíceni prebítek.

12. Tam na popolnoszti szvêti, Nam visise szunce szvêti! Tam je szam Bôg vszêk k-poszvêti.

13. Tam, li tam je sztánek míra, I po zburkanyi vihéra Szladki pocsinek vecséra.

14. Tam, na pôti szvoje cíli, V'zelne domovine kríli Naide vandrar sztan veszéli.

15. Nete'zí tam verni szlaboszt, Nerani nyí szrdca 'zaloszt, Niti lét dreszélna sztaroszt.

16. Nema tam meszta grêhota; Negro jákoszt i dobrôta, Ino vsza díke lepota.

17. Nebodo sli tá gizardávci, Nedú'znoszt i ogrizávci, Niti isztine odávci.

18. Tá sze li oni pîsztíjo, kí vu dobrom obsztojíjo, I v-právoj veri zaszpíjo.

19. Kak szrecsni i mí bodemo, Gda tü, kak szunce, zaidemo, I vu tô díko prídemo!

20. Ár mo vu popolnom szvetsztvi Vküpprebivali v-blá'zensztvi, Z-Jezusom v-díke králevsztvi.

21. Tam hênya vsze protivinsztvo; I lübézen i jedinsztvo De dús blá'zeni obsinsztvo.

22. Tam mo vszi cveli v-môdroszti,

V-neoszkrúnyenøj jákoszti, I v-ocse
szvétoj miloszti.

23. Oh goszpódne! szvéti dűh tvoj
Nam k-toj díki pómocsník boj, I leh-
kôti velki nas boj.

* * *

24. Z-grobov, na steri sztojímó, Sze
naj 'zítka módrost vcsímó, Da vu
szmrtri nezdvojímó.

25. Csízste nasz pelaj vsze, oh
Bóg po obládanyi szmrtni mók, Vu
ete míra vrt ednók.

26. Vszém vandrajôcsim vu práhi,
Daj v-tvojem bo'zanszkom sztráhi Se-
tűvati k-díke tráhi.

c) *Pri pokopi.*

(Ednoga tēla.)

Nôta: *Poidmo, tēlo pokopajmo.*

(*Jer, temessük el a testet.*)

67. Poló'zmo 'ze vu kmicsni grob
Placsen ete szmrtri porob;
Naj szì pocsíva na cíli Vu zemlé ma-
ternom kríli.

2. Eti práh sz-práhom posztáne; Ali ednôk gorisztáne, I vu ôpravi szvetloszti ldti má na sztan vecs-noszti.

3. Ví, kí nyega zdâ zgübíte, Ka sze dvojécs 'zalosztíte? — Vêm ga pá gorinaidete, Gda odtéc za nyim poidete.

4. Naj szi ide po vihéri, On tá k-tak 'zelnomi míri. — Zemla! v-tvojem tíhom kríli Daj nyemi sztánek veszéli.

5. Grobi, ví v-díki cvetite! — Ví pa, szlápi, obnêmite! Ár tü on sereg pocsíva, Koga Bôg z-dêsznov zakrívá.

6. Té vandrar de, toti, vas rob, Ali nê vecsen vas porob: Ár i nyega bo'za zmo'znoszt Pozdígne na odícse-noszt.

7. I k-nyemi glász 'zítka zíde, Gda Bôg mrtve büdit príde, Naj sztáne pá odíczeni, Na szvetli sztan dús blá'zeni.

8. Nihájmo tak dvojüvanye, I mê-mo sztálno vüpanye, Kâ sze 'z-nyim tam vküpnaidemo, Gda tü, kak szun-ce zaidemo. —

9. Dűh grobov! tvoje díke trák Obszíjaj szmrtne nôcsi mrák, I szvéti

po nyé temnoszti Idôcsim na sztan vecsnoszti.

Na prêdnyo nôto.

68. Szpravmo v-grob to mrtvo têlo, Na míra tího posztelo; Ár je nyega pokopanye Bo'ze môdroszti szkoncsanye.

2. Práh je ono; práh posztáne, Ali v-grobi neosztáne, Nego sze, na krát-ki hípek, Zbüdí pá na nôvi 'zítek.

3. Tü cslovek, szvetszko nesztálnoszt Preszámnej i blôdno jálnoszt: Na vnôgi jaj, trüd i vihér Sze ti grozì szkrádnyi vecsér.

4. Vrêmen nevedôcs odtecsé, I szmrt nasz vsze, vsze vövszecsé; Ár szmo vszi li práh 'zivôcsi, I, kak tenya, premínôcsi.

5. Prêk grobov nasz csáka vecsnoszt, Gde sze zvága nasa vrêdnoszt; I kak szmo eti 'zíveli, Taksi nájem mo tam meli.

6. Márna je vsza díka zemlé, Kak gingav cvêt i szpár meglé; I, ka tam vesz nyé kincs valá, Gde li pobo'znoszt vrêdnoszt má? —

7. Zbôgsaj tak, grêsnik, tvojo pôt:
Blüzi ti je 'zítka goszpôd, I, gda ne-
stímas, príde on, Naj ti vödá pravice lon.

8. Zdâ, gda tü med grobmi sztojis,
Szin blôdnosztí, kakda dvojís, Kâ i
ti po etoj pôti Más vecsnosztí idti
prôti? —

9. Dnesz daj szlobôd vszój rú'z-
nosztí; Dnesz zacsní pôt nedú'znosztí;
Dokecs príliko más, szkoznüj; Szprá-
laj sze k-szmrti — verosztüj! —

10. Velki szodec! tvoj szvéti glász
Büdi z-szna bátrivnosztí nász: Tí daj,
na szvéto 'zivlênye, Vszêm blá'zeno
preminênye.

Dvê ali vecs têl.

Na iszto nôto.

69. Püsztimo 'ze v-grob tá têla,
Stera je tü szmrti sztrêla
Z-edním vdárcóm pokoszíla, Ino v-
práli, pepél pobíla.

2. Szmrt je vu nyí kralüvala, Do-
kecs szo tü potüvala; Nyê szo tak
pokorna bidti, I na nyé glász mogla
idti.

3. Ali nyé glász je bo'za môcs: Nê nam je tak grozna nyé nôcs, Csi tak *dvá, trí,* ali *vecs* Orani nyé vi-hérni mecs.

4. Vêm ona lí sator zrúsi; Kakda bí skôdila dúsi, Stera je bo'ze bí-voszti, I nê podvr'z szprhlívoszti.

5. Csi vsze drúgo práh posztáne; Dúh nemrtelen osztáne, I z-szpômenkom ti zemelszki 'Zivé v-dr'zélaj nebeszki.

6. Szvéti nam i tô vüpanye, Kâ, na krátke pocsívanye, I práh nas pá z-groba zíde, I na vecsni 'zítek príde.

7. Ednôk tak i eta têla Sz-práha sztánejo pá cêla, I z-grobov kmícsne temnoszti Sla bodo na sztan vecs-noszti.

8. Nihájmo je tak vu míri Pocsí-vati pó vihéri Med vandrari pobo'z-nimi. — Mír bo'zi bojdi nad nyimi!!!

2. Pobo'zno premislávanye na cintori.

Nôta: *K-brôdi prihája.*

(*Révpartra talál.*)

70. **K**-brôdi prihája, Vu zemlé krílo Sze je szkrílo, |:Szrd-

ce cslovecse, Gda v-grob odhája:|.

2. Vihér je sztrti, Obnêmi za nász
Vesz placsen glász. |:Szvêti mír láda
Vu cintora vrti:|.

3. Tü náide pokoj, Po teskom boji
Vandrar trúdni, |:Pocsívajôcsi Vu ja-
mi hladnoj:|.

4. Oh, kak szte szrecsni, Kí pocsí-
vate, V-míri szpíte |:Vu groba kríli
Szen szvoj vekvecsni:|.

5. Tü te (vász) nihámo Na pávidê-
nye, Gorsztanênye, |:Sze z-tebom (z-
vami) ednôk V-nébi náidemo:|!

Poszl. F. J.

Na lasztivno nôto

71. Dnévi preidôcs, nedovêdno
szmrt príde. Vrêmen tecsé,
híp za hípom odíde. — Sto zná, gda
ga szila szmrtna obíde?

2. Vsze trávíce po vrêmeni szêh-
nejo; Lêpe rôze i viole vêhnejo: Vsze
dobrôte zemlé, kak szpár, lêhnejo.

3. Krepko zvirje, lêpe ftice preide-
jo; Mocsno drevje, rodne vêhke szêh-
nejo; Zíd, pecsíne po létí v-práh,
szpádnejo.

4. Gémant kamen, szvetli kristal razíde, Gda i nyemi vrêmen nyegovo príde: Vretin 'zila z-csaszom vszêhne i preide.

5. Visziki zrák sze kako vôszk, raztopí. Vsze, ka 'zivé, v-nárocsaj szmrtil zaszpí: Vsze zemelszko sze v-grob nicesza vtopí.

6. I tvoj sator, oh szin práha, de zrúsen: Bojdi szí bár tí proszti, ali zvísen; — Idti mores, — szpadáj tvoj ti je gvúsen.

7. I dönok sze tí, oh szrdce neverno, Neszászis v-zle plavati tak odúrno, I nepascsis Bôgi szlú'ziti verno!

8. Jeli neznas, kâ sze vszi pogübfjo, Gda, kak pleve, v-vecsnom plámani zgoríjo, Kí szí dúso z-blatom grêha kvaríjo?! —

9. Ah! — zbúdi sze ednôk z-szmrtnoga támna: Vr'zi z-szébe bremen grêsnoga kamna; Da sze ognés pekla groznoga plámna.

10. Szlísaj naprê, kak de néba skrípala, I natúra v-prelámanyi trüpalat — Tak de zemla pod tebom vküpkápala! —

11. Ercsi, bláznik: „jaj meni, zvod-jenomi, l v-tak grozno pogübel vto-nyenomi! — Sto mi zmore, na jaj oszodjenomi?!“ —

12. Zmore sze ti, csi sze scsés szpokoriti! Grob te naj vcsi v-bo'zem sztráhi hoditi: Tak más ednôk v-mi-loscsi tál dobiti.

Poszvetsenye cintora.

Nôta: *Vrêmen tecsé, i k-grobi.*

(Jézus, én bizodalnam.)

72. Szvéti, szvéti szo grobi Vszê v-Jezusi preminôcsi! — Nê szo 'ze groze robi Verni v-nyi pocsivajôcsi: Szíja i v-nyí temnoszti Trák biá'zene vecsnoszti.

2. V-grobi szí pocsinéjo Od 'zítka ôpravic vnôgi Vszí, kí vöpreminéjo Vu jákoszti i vu Bôgi: Tam sze vze-me 'z-nyí bremen, Gda pretecsé nyí vrêmen.

3. V-grobi hênya píhati Vderjajôcsi szláp vihéra, lno zacsne szíjati Trák nezburkanoga míra: Tam po nôcsi 'zaloszti Szvétí zorja radoszti.

4. Vu grobi sze pravica Koronije z-obladnosztjov, I ospota krivica, Zhamicslov i blaznosztjov: Tam sze zviszi nedu'znoszt, I szpádne vszaka rú'znoszt.

5. V-grobi zgübi skode môcs Nágib zadomesztsávanya, I zakrije vecsna nôcs Náklonoszt ogrizávanya: On je sztan mirovnoszt I meszto bátrivnoszt.

6. V-grobi sze szkuze vdovic Naveke dolizbrisejo, Ino jaji szirotic V-knige 'zitka zapisejo: On je ran boleznivracs, I vsze veren varivacs.

7. V-grobi sze bliszcsi poszvêt, Steri z-dôla mrtelnoszt Ká'ze pô't na nôvi szvêt Blá'zene nemrtelnoszt, Gde vsze verne delavce Csáka nájem pravice. —

8. Szrdcsno tak setuj k-cili, Trüden vandrar, po vihéri: Naides sztan v-groba krili, Gde szí odêhnes vu míri: Tam ti z-líc tvoji vesz znoj Doli-zbrise ocsa tvoji.

9. Zide, zide k-vszêm ednók Glász mrtve zbüdjávajôcsi, I vö de je pelao

Bôg Sz-tíhoga szna grobov nôcsi, Na nôvi, szvetli 'zítek, I blá'zeni prebítek.

10. V práhi tak poníznoští Te molimo, vecsna zmo'znoští, Kâ nam i v-szprhlívoszti Szvétiti dás mocsno gvúsnoští Dúse nemrtelnoszti, I vecsne veszélnoszti.

11. Oh! — szpravi vküp sereg tvojj V-etoj ovcsárnici míra Naj v'zíva tíhi pokoj Tü po zburkanyi vihéra: Dokes ga zdignes sz-práha Na sztan vísnoga tráha!!! —

Nádavek.

Szlobôd mrtvecov.

Nôta: *Zapovedao je Augustus caszar.*

(*Minden e földön csak elmulandó*).

73. Placsna szrdca, vandrarje 'zívôcsi! Ovo, mrtvec pred nami bodôcsi, Koga je vöpôzvaó 'zítka goszpôd, Etak jemlé od vász szvojo szlobôd:

2. Pretekla je dnévov moji mera, I vdárila mi je szkrádnya vóra; Tü je hípek, v-kom od moji szirôt ldti mo-rem, na têt veliko pôt.

3. K-vam sze tak 'ze obrném, lübléni! Razmite rêcs vüszť moji drevéni, — Vam na zálog moje lübéznosztí, I szladki trôst v-szrdca boleznosztí.

Od môt'za.

4. Zbôgom, *tiváris* moj, drágo szrdce! Placsa mrák je zakrio tvoje szunce; Ár je hênýao nájni lêpi 'zítek, I jedinsztva veszéli prebítek.

5. Jaj! — naveke sze je tũ sztrgalo Med nama tak veliko vezalo! — Szam szí osztáo, — szam na 'zítká pôtí, Szam bos vandrao v-szkuzaj cíli prôtí.

6. Ali bojdi ocsé szvéta vola! — Nyegov dár je — radoszt i nevola: On, kí ti dnesz szkúz pehár pítí dá, On tí ga 'ze vütro vtísati zná.

7. Vtísaj tí ga, vtísaj on naszkori; I vzemi te ednôk k-meni gori, Na csíszte radosztí puno vecsnoszt, Gde koróna csáka tvojo vernoszt.

Od 'zené.

8. Zbôgom, lübléna *tivárisica*, V-globoki plac vtonyena vdovica! Kí szí meni z-szrdca verna bíla, Dokecs szva sze tũ vküp veszelíla.

9. Doli ti je zrüso szmrten szever
Vüpanya i trôsta eden szteber; V-
práhi le'zi 'ze korona tvoja, I sztan
tvoj je, — sztan szkúz ino boja.

10. Ali nezdvoj vu szrdca britkoszti.
Nejôcsi! — ár 'zivé Bôg miloszti, Ki
je vszê osztávleni branitel I vszê
vbôgi ocsa i hranitel.

11. On koronüj tvojo sztálno ver-
noszt, Tvoje szkuze i csízto lübéz-
noszt: Tü veszélo vcsini sztávo tvo-
jo, I vzemi te tam v-mílosco szvojo.

Od ocsé.

12. Zbôgom, zbôgom, drági *roditel*
moj! Osztávi te lübléni otrok tvoj;
Rano vgászne meni 'zítka poszvêt, I
'z-nyim lèhne tvoja díka, kak cvêt.

13. Ali postüj i tü tanács bo'zi, I
vüpanye li vu nyem polo'zi, Koga
szôdbe szo neprebrodjene, I vsze potí
tak nepohodjene.

14. Na bôgsi dom idem jasz od
tébe, Med blá'zene dúse, na sztan
nébe, Gde me ednök on vecsni ocsa
pá Nárocsam tvojim v-díki nazáda.

15. Vzemi zálog zahválnoszti moje,

Za áldove verne szkrbi tvoje: Povrni ti Bôg telike trúde, I za méne szkú-sene dní hűde.

Od materé.

16. Zbôgom i tí, drága rodjenica! — Ah! — pótop szkúz ti obléva líca, Ká ti je nemíle szmrti szila Z-menom vez kincs v-kmicsni grob vtonila.

17. Zaislo je vezélja tvojsa szun-ce. — Ali nezdvoj, — nezdvoj, drágo szrdce! Csi gli tú povêhne tvoj lêpi cvêt, Lepse ti ga nazâdá díke szvêt. —

18. Vtisaj ti 'ze Bôg tvojo bolezen, I áldűj te za vrêlo lűbézen, Z-sterov szí me tak szkrbno varvala, Nadájala, ino oprávlala.

Od vékse decé.

19. Zbôgom 'ze lűbléna moja deca! VÍ, najdragsi kincsi mojga szrdca! Ah jaj! kak me szrdce za vász boli, Kí szte moj trôst i korôna bílí!

20. Áldűj vasz Bôg z-vecsnov szmi-lenosztjov, Kí szte mi sz-tak vrêlov lűbéznosztjov, Vu vszem dobrom po

vôli hodili, I bremen te'zkôcs mi lèhkôtìli.

21. On vam vtisaj vase britke szkuze, I tak ravnaj vu vszem vase szteze, Da, na cíli pobo'zne vernoszti, Naidete sztan v-blá'zenoj vecsnoszti.

Od ménse decé.

22. Zbôgom i ví, míle szírotíce! Kí'ze, kak raztepene ovcsíce, Blôdite po'zítka temni sztezaj, I plavate v-jaja britki szkuzaj.

23. Zaislo vam je, zaislo míra szunce; Globoko szplí 'ze to verno szrdce, Na sterom szte tího pocsívali, Ino 'zítka blá'zensztvo v'zívali.

24. Ali csi szte gli tak osztávleni; Tam pri Bôgi szte nê pozábleni: On vasz lúbi, i, kak míli ocsa, Vzéti scsé vász na szvoja nárocsa.

25. Oh! — bojdte vszi nyemi porocseni, I nyegovoj díki odlocseni: On vasz v-dŕsi, v-téli blagoszlovi, I na konci v-ország szvoj pozovi.

Od rodbine.

26. Zbôgom moja rodbina, drága krv! Jaj! — meni je nemíle szmrti

csrv Sztrgao 'zítka 'zile, opüszto cvêt,
I tak vgászo nyega drági poszvêt.

27. Hênya 'ze med nami sztan je-
dinsztva: Razmetan je závezek bra-
tinsztva; A' osztánejo lübézni dela,
Stera do brez' konca vrêdnoszt mela.

28. Szklenoti scsém vu szrdce za-
hválno I jasz vaso lübézen tak sztálno;
I proszo bom blagoszlov vecsnoszt
Na vász vsze, za áldove vernoszt.

29. Odpüsztite mi 'ze regresênye,
Da lehko bô moje táidênye, Kama i
vász vsze pricsákam ednôk, Gde nasz
pá vjedína, i zviszi Bôg.

Od 'zlâhte.

30. Zbôgom, 'zlâhta, blíznya i da-
lésnya! Znam, placna je i vam vöra
dnésnya, V-steroj od vász tak lübléno
szrdce ldti more prêk na szvêt pra-
vice.

31. Drági, lêpi je bio nas prebítek,
Dokecs je cveo med vami moj 'zítek:
Ali — jaj! — cvêt nyega je povêhno,
I 'z-nyim vréd je závezek nas lêhno.

32. Koronűj 'ze Bôg tũ vaso ver-
noszt, I meni prikázano lübéznoszt;

Ednôk vasz pa, po tom márnom 'zítki,
Odícsi vsze v-nebeszkom prebítki.

Od botríne.

33. Zbôgom i ví, predrága *botrina*!
Rani i vász, znam, moja trobína; Ar
je eti, po szmrtnoj bolezni, Konec
vr'zen 'ze nasoj lübézni.

34. Dugo szmo sze tũ vküp ve-
szelíli, I lübézni zálog szí delíli; Ali
— jaj! — dnesz nam je eta radoszt
Premenyena na globoko 'zaloszt.

35. Povrni Bôg i vam vsze dobrôto,
Z-sterov szte 'mi bíli na lehkôto;
Vcsíni tũ pôt vaso vu vszem szrecsno,
I daj vam tam díke radoszt vecsno.

Od szôszedov.

36. Zbôgom i ví *szôszedje* pobo'z-
ni! Kí szte z-menom bíli eti zlo'zni,
I mené po vasi vrêli trüdi Zmágali vu
dnévi dobri, hüdi.

37. Vzemte zálog moje zahválnosztí,
Za nágib tak pobo'zne sztálnosztí; Za
stero vasz ocsa szmílenosztí Koronüj
tũ, i tam vu vecsnoosztí.

Od vszê poprêk.

38. Zbôgom, verni prijateľje, znanci!
Zbôgom, vszi pobo'zni krsztseníci! Kí
szte mené tû z-szrdca lübili, I v-betegi
mojem mi dvorili.

39. Zbôgom, kí szte mi grob moj
kopali, I, kí te me odtéc szprevájali!
— Blagoszlov i mir bo'zi boj z-vami,
I ze-vszêmi vernimi dűsami.

* * *

40. Szprevodte 'ze, dobre dűse, práh
moj V-míra ograd, na tak 'zelen pokoj;
Naj szí tam vu goszpodni tího szpí,
Dokecs sze na lepsi 'zítek zbűdí!!

Placsne peszmi,

na vecs glászov, z-Kapi szpêvnoga
khorusa poszlov. Fliszàr Jànos.

Nôta: *Zakâ odhájas, lübléni?*

(*Miért hagyál el, kedvesünk?*)

74. **Z**akâ odhájas, lübléni? Zakâ szí
nê du'ze znami? Da teliko
szrdc zdűháva: Oh, nêidi! tebé za-
sztávla.

2. Neznás, ka nihás tü szpodi, Bo-
lezno szrdce 'zaloszti? Zakâ hítis? tü
neraszté Trôst nébe, li mantra za té?

3. Moj trôst je povêhnyeni cvêt,
'Zítek moj vgaseni poszvêt. Idem! ár
tü nemam sztána, Gor' me zové néba
száma.

Nôta: *Oh, kak tú'zen . . .*

(*Mért oly borus . . .*)

75. **O**h, kak tú'zen, placsen je té
sereg, Z-líc nyegvi trôst za-
kâ je odhájao? Z-szkuznan ôcsi jocs
zhája britek, V-'zaloszti gvant sze
vszáki oblêkao, Ár kmicsna skrinya
le'zí pred nami, Vu kmicsnoj skrinyi
mrtvec lübléni; Záto sze tak britko
vszáki szkuzí, Oblecseni szo vu gvant
'zalosztni. — Drági mrtvec! zdâ z-
Bôgom boj, Tíhi nâ bô pocsinek tvojl!

Nôta: *Mrzlo szrdce . . .*

(*Kihült szívnek . . .*)

76. **M**rzlo szrdce, vuszpan pepél
Nema na zemli cíla, Csáka
nyega szmrtni vrtél Zapré ga zemla míla.

2. Tam 'zítka vihér i mantra Ob-
nêmi, vsze je tího. Mrzlo szrdce vu-
szpán pepél Pocsíva v-grôbi milo.

Na brútivi, (pred pokápanyem.)

Nôta: Vszi lüdjé morejo mrêti.

(Minden ember csak halandó)

77. Tü scsém veke pocsívati, Lü-
léni z-Bôgom sztante. Vsza
dobra vam zahváliti, Prôti meni szká-
zane: Roditelje, tüvár'sica, tüváris i
deca, vnúki 'zlâhta, znanci; Bratje,
szesztre, prijáteli.*) Nad menom sze
je szpunilo I naveke zakmicsilo.

2. Doj denemo mrtvo têlo, V-groba
tího posztelo. Tü de ono pocsívalo,
I v-míri prebívalo: Roditelje, tüvár'si-
ca, tüváris i deca, vnúki, 'zlâhta, znanci;
Bratje, szesztre Rod i szesztre, prijáteli
Z-bôgom sztante vszi lübléni, Kí szte
'znyim tü vküp 'zíveli.

---

*) Oni, steri pri mrtvecsnoj príliki nega
sze vönihájo.

Na brútívi, (po v-grob polo'zenyi.)

Nôta: *Hválím jasz tebé, Goszpodne.*

(*Dicsérlek, Uram, tégedet*)

78. Mir nyemi, kí tü pocsíva V-
hladnoj zemli z-Bôgom szpíl
Lepse szunce nyemi szíja, Lepsa zor-
ja sze deni.

2. Tíha zemla ga nezbüdi, Vihér
boja nesztráhsi, Vecsen mir láda vu
jami, Zakríje trák lübézni.

3. Britke túge, bolecsíne, Dús ne-
trápijo szkrbí, Britka 'zaloszt tá pre-
miné Potok szkúz sze poszühsi.

4. Neszlepí lescsécse zláto, Csészt,
prêdnyoszt, velko ime, Szmrt zakopa
pod lopato, Stero sze lescsí vudné.

5. Mir vam bojdi, pocsívajte, Ed-
nök sze pá zbüdíte. Nébe díko za-
dobíte, Z-szvojimi sze vjedínate.

Placsna peszem,

(stero szo segô meli nasi ocsáci pri mrtvo-
caj vônê pred oblokí, na podôknaj szpê-
vati, náimre vu vrêmeni verepregányanya,
gda je nê bilô dühovnikov i vucsitelov.)

Na szpômenek i obarvanye vküpposztavo

Fliszár János vp. vucsitel.

Nôta: 'Ze vu veszélje tá pojdem.

(Oh felséges Atya Isten.)

79. Placsna peszem brátja pojdomo, |:Bôgi vszi podlo'zni bojdomo:|.

2. Na szmrt szí vszigdár miszlimo |:Ino z-grêhov povrnimo:|.

3. Poglednimo eto têlo, |:Kô je vcseraj 'zivo bilô:|.

4. Szmrt je nyé 'ze zaditsla, |:Od lepote opüsztíla:|.

5. Gde je díka i lepota, |:Gde veszeljé toga szvétá?:|.

6. Nyega ocsí szo vuszpáne |:I vsze 'zile premantráne:|.

7. Ni z-ocsmí on vecs nevídi, |:Z-vühami tídi neszlihsi:|.

8. Kak z-csloveka dúsa zide, |:Nyega lepota odíde:|.

9. Têlo de mrtvo drevéno, |:Kô je bilô prê veszélo:|.

10. Prvle, kak scsés brátec mrêti, |:Premiszli szí, kam scsés prídti?:|.

11. Brátec brátca neodkúpi, |:E'n drúgoga neodmení:|.

12. Ár szmrt nema v-tom milosztí, |:Razlôcsi dráge v-radosztí:|.

13. Nelúbmo tak szvetszko blágo,
|:Stero je tim hűdim drágo:|.

14. Blágo vsze eti nihámo, |:Dobra
dela szebom mámo:|.

15. Têla grêhe szpokorímo, |:Szvet-
szko gízdoszt osztávimo:|.

16. Zmiszlimo szí na tô têlo, |:Kô
je prvle 'zívo bilô:|.

17. V-grob sze more polo'ziti, |:Vsze
vrêdnosztí osztaviti:|.

18. Premiszli brat tû sztojécsi, |:Od-
prêti grob té gledécsi:|.

19. Kama nasa têla prído, |:Na prâh
i pepél szprhnêjo:|.

20. Tô de nase vecsno sztanyé, |:Tô
de vsze nase imanyé:|.

21. Tô do palacse zídane, |:Tô
posztele tak précimbné:|.

22. V-steri bomo pocsívali, |:Veki-
veke prebívali:|.

23. Zmiszli szí brátec zdâ na tô
|:I pogledni têlo eto:|.

24. Vszo hűdôbq z-szébe vr'zi, |:Ár
szam Jezus na nyô mrzí:|.

25. Mrtvi sze mílo tó'zijo, |:Zene,
moski nâ szlíhsajo:|.

26. Pomorte me szprevoditi |:Ino
vu grob polo'ziti:|.

27. Póglednite mojo mladoszt, |:Tô
szi zmiszlite na sztaroszt:|.

28. Ocsí szo mi potemnele, |:Ino
líca povéhnole:|.

29. Vcseraj szem bio lépa rô'za,
|:Vezdâ szem 'ze szúha kô'za:|.

30. Zemla oh tí moja mati, |:Morem
vu té odhájati:|.

31. Mené vszi eti niháte, |:Nevol-
noga osztávíte:|.

32. Nescsete me 'vecs vidíti, |:Ní
vecs z-menom govoriti:|.

33. Mrtve 'zelém k-szebi zvati,
|:'Znyimi 'zelém prebívati:|.

34. V-grôbi 'zelém pocsívati, |:Na
dén szôdni gor' sztánoti:|.

35. Nâ Bôg dúso k-szebi vzeme,
|:Nâ negléda grêhe moje:|.

36. Szôdi me nâ pomilosztí, |:Ka
szem gresío od mladoszti:|.

37. Ví vszi tüdi szpomerjéte, |:I za-
ménom vszi prídete:|.

38. Nevüpajte sze v-mladoszti, |:Nê
vu môcsi zmo'znosztí:|.

39. Szmrt je krepsa od vszê lúdi,
|:Zíde, gráde, vtrgne túdi:|.

40. Nê sze rodio niscse eti, |:Kí
bi szmrti mogao vúdti:|.

41. Szmrti szíla vsze pobíje, |:Ni-
koga 'znyi nemilúje:|.

42. Velke mále tá pobéra, |:Vu
kmicsni grob je zapéra:|.

43. Tô nam bojdi pred ocsámi, |:Ka
nasz niscse neobráni:|.

44. Vszí szi na méne zmiszlite,
|:Vszákomi vsze odpúsztite:|.

45. Bôg vam plácsa vase trúde,
|:Dobre dní dá i nê húde:|.

46. On vam bojdi dobra plácsa, |:Kí
húdo na dobro vrácsa:|.

47. Vzeme vasz tá gori k-szebi,
|:Na nebeszke szvekle dveri:|.

48. Hvála Bôgi nebeszkomi, Ocsi
színi dűh szvétomi. Ocsi színi dűh
szvétomi!

Na prêdnyo nôto.

80. Oh szmrt sztrahsna, oh szmrt
húda, |:Keliko tí csinís trúda:|.

2. Szpomínanye tesko tvoje, |:Rani
jako szrdce moje:|.

3. Kí britek csemér tvoj kôsta,
|:'Znyega pojdti more dŭsa:|.

4. Koga tvoja sztrêla rani, |:Niscse
nyega neozdravi:|.

5. Zaman szo mi patikárje, |:Zaman
tüdi vszi doktorje:|.

6 Zaman je travína, lísztje, |:Zaman
flâster i korenyé:|.

7. Ni sztároga nemilúje, |:Ni mlá-
doga nementúje:|.

8. Ne sztráhsi sze szrditoga, |:Ne
ogne sze od jákoga:|.

9. Gde je Sámson vitéz krepki, |:Gde
Herkules preveliki?:|.

10. Alexander te veliki, |:Kí je za-
povêdao szvéti:|.

11. Gde Julius cár rimlanszki, |:Kí
sze vozo z-orozslánmi?:|.

12. Vsze drŭge szo obládali, |:Te-
bé edno szo nê mogli:|.

13. Tí szí vzéla vszém korôno,
|:Vszém ro'zjé i vrêdnoszt vnôgo:|.

14. Nemremo ti prôti sztáti |:Ino
szebé obarvati:|.

15. Kam bogátci z-szvojim blágom,
|:Kam ti szkopci z-drágim zlátom:|.

16. Kam grádi krepko zídani, |:Kam országi preveliki:|.

17. Kam palacse, kam marofí, |:Sziromáci ali grofi:|.

18. Kam devojk prelêpi cvêtki, |:Kam materov drági szinki:|.

19. Velke goszpé i kraľce |:Ino zmo'zne caszarice:|.

20. Oh szmrt sztrahsna, oh nemíla |:I toga szí pogübíla:|.

21. Ka mam escse govoriti, |:I ka vam escse praviti:|.

22. Nê sze je rodio na szvêti, |:Kí bi nebi mogao mrêti:|.

23. Szila szmrtna vsze obláda, |:Nikoga vö neniháva:|.

24. Ni ednoga nemilúje, |:I nikoga nementúje:|.

25. Szmrt je táksa, kako koszec, |:Liki poljszkoga szilja 'znyec:|.

26. Tráva je v-gojdno zeléna, |:Navécsar vesz povêhnyena:|.

27. Dnesz je cslovek zdrav i veszél, |:Vütro ga 'ze vneszé vrtél:|.

28. Tô mi verte zaisztino, |:Mládi, sztári v-edno gvüsno:|.

29. Po toj szmrți odsztôpimo, |:Na
vecsni 'zítek sztôpimo:|.

30. Ino kako rô'ze lêpe |:Tá pûsz-
tíjo díсно cvêtje:|.

31. Tak mí tûdi preminémo, |:Ed-
nôk celó povehnemo:|.

32. Tô szi cslovek prav premiszli,
|:Dokecs 'zivés v-etom meszti:|.

33. Díka Bôgi nebeszkomi, Színi i
dúhi szvétomi, Színí i dúhi szvétomi!

Kazács Pêszem.

A.

	Peszem.
Ah! — kak mirovno pocšívate	18.
Ah! — kak nepohodjene	52.
Ah! — nas zemelszki 'zítek	37.

B.

Bívoszti moje tál krhkôcsi	1.
Bôg! kelko dvojécsi	20.
Bôg! tí szi szirofíc ocsa	42.

C.

Cvêtje, naraszjé 'ze szpíjo	40.
---------------------------------------	-----

D.

Dén velike szrdítoszti	26.
Dnévi preidôcs, nedovêdno	71.
Doll szi djao 'ze csészti tvojo	51.
Domô idem	47.

E.

Ednôk, gda dolisztecsé hípek	15.
--	-----

G.

Gda i jasz na mojem cíli	22.
Goszpon Jezus, jasz dobro znam	30.
Goszpodne! li tí znás konec moj	5.
Goszpodne! sz-kaksov môdrosztjov	60.

H.

Hodi grêhsnik, pogledni me	31.
--------------------------------------	-----

I. J.

Jaj! — kak neszmeroga vihéra	61.
--	-----

K.

Peszem.

Kak krátki je nas prebítek	3.
Kak náglo hítimo k-grobi!	4.
Ka me sztráhsis, groba kmica!	13.
K-brôdi prihája	70.
Kí szo blagoszlov szêjali	21.
Krisztus! tí szi mi 'zítek	10.

L.

Lübléni! ví 'ze v-krfli	19.
-----------------------------------	-----

M.

Mir nyemi, ki tü pocsiva	78.
Mrtelni lüdjé 'zivôcsi	64.
Mrzlo szrdce, vuszpan	76.

N.

Naj szi mi têlo moje	24.
Na szvétl szmo vszi pôtnici	17.
Na tom szvéti, kak pôtnici, ...	6.
Negvüsen je nas prebítek	8.
Nej szem vesz práh, niti csrvôv porob	23.
Neszmó 'ze te vu zorji lét	65.
Nesztálen je szvét	34.

O.

Oblêdo, zászpao szi tí	49.
Obüdte sze! — té glász zide	12.
Odhájaj z-nárccs ti tvoji	66.
Oh blá'zeni szvejt düs	56.
Oh globocsína mōdroszti	50.
Oh Jezus Krisztus moj 'zítek	33.
Oh kak placna je tá skrinya	36.
Oh kak tú'zen, placsen	75.
Oh neszkoncsana miloscsa	63.
Oh prígod dreszélnozsti!	62.
Oh szmrti cseméren 'zálec!	54.
Oh szmrt sztrasna	80.
Oh 'zítka ino szmrti goszpôd!	58.
Oszlavo szi vu míri	48.

P.

Peszem.

Placsna peszem brátja	79.
Placsna szdca, vandrarje	73.
Polo'zmo 'ze vu kmicsni grob	67.
Premiszli, cslovek, konec tvoj	45.
Püsztimo 'ze v-grob tá tejsa	69.

R.

Radüjte sze, krsztsenici !	14.
--------------------------------------	-----

S.

Szkrádnye vöre sze nemorem	7.
Szloboud jemlém jasz vezdaj	32.
Szmrti nasz nementüje	16.
Szpravmo v-grob to mrtvo tejslo	68.
Szvéti, szvéti szo grobi	72.

T.

Tí, kí vu placsi potüjes	53.
To okorno hüdo szrdce	35.
Tú'zno, ranyeno szrdce !	43.
Tü scsém veke pocsvati	77.

V.

Velikoszt bo'ze zmo'znozti !	59.
Veszéli sze dúsa moja !	11.
Vídis, kak lejpe rou'zice	38.
Vö szo djáli mrtvo tejslo	41 i 55.
Vremen tecsé bisztro	39.
Vrejmen tecsé, i k-grobi	2.
Vsza szo na zemli etoj preidoucsa	25.
Vszi lüdjé morejo mrejtj	29.
V-szmrti vídimo cslovecso	44.

Z. 'Z.

Zadoszta je	46.
Zaka odhájas, lübléni	74.
Zakaj sze zvisáva szvejt	27.
'Zítka goszpoud ! jasz dobro	57.
'Zítka goszpoud ! kak szlab i	9.
Z-szrdcá 'zelém, ka právim	28.

